

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1997 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 3ο • ΦΥΛΛΟ 112ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΙΜΑ

ΔΙΟΞΕΪΔΙΟ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ...

Εκίνησε, λοιπόν, η Παγκόσμια Διάσκεψη για το Κλίμα στο Κιότο, σύνοδος στην οποία συμμετέχουν 150 χώρες και παρουσιάζεται ως συνέχεια της πρώτης, που είχε γίνει στο Ρίο το 1992. Σε αυτήν την πρώτη διάσκεψη, πριν από πέντε χρόνια, είχε συμφωνηθεί το πάγωμα του διοξειδίου του άνθρακα -στα επίπεδα του 1990 έως το 2000-, συμφωνία που θα εκτελούνταν σε εθελοντική βάση (!) από την κάθε χώρα (λες και χρειαζόταν να συσχεφθούν 10 μέρες για να καταλήξουν ότι ο καθένας θα κάνει ό,τι θέλει -βλέπε, αυτό που τον συμφέρει).

Γιατί όμως, εν έτει 1992, αποφάσισαν οι άρχοντες αυτού του κόσμου να ενδιαφερθούν για το κλίμα του πλανήτη; Προς τι το φιλοπεριβαλλοντικό ενδιαφέρον και η ανησυχία τους; Είναι απλώς για να διασκεδάσουν τις οικολογικές ανησυχίες των υπηκόων τους, μία κίνηση έτσι απλά για τα μάτια του κόσμου;

Ήδη οι πρώτες αντεγκλήσεις στο παζάρι του άνθρακα είναι αποκαλυπτικές για τα πραγματικά ενδιαφέροντα του καθενός:

- οι Ηνωμένες Πολιτείες, που

παράγουν σχεδόν το 1/4 του συνόλου του διοξειδίου του άνθρακα και που η βαριά τους βιομηχανία εξαρτάται ενεργειακά σχεδόν αποκλειστικά από την καύση του πετρελαίου και άνθρακα εμφανίζεται ανυποχώρητη προτείνοντας "σταθεροποίηση των εκπομπών μέχρι το 2010(!)" -άντε και μια μείωση κατά 5%- και "ορισμό διαφορετικών ορίων ρύπων για κάθε κράτος".

- η Ενωμένη Ευρώπη προτείνει μείωση κατά 15% των ρύπων μέχρι το 2010 (πάντα με δεδομένο το επίπεδο των εκπομπών του 1990) προσβλέποντας σε μια πίεση του κόστους παραγωγής των ΗΠΑ που θα έθετε το ευρωπαϊκό πακέτο σε ευνοϊκότερη θέση στο διεθνή ανταγωνισμό (δεδομένου ότι βρίσκεται πιο μπροστά στον αγώνα δρόμου δημιουργίας και διαχείρισης ενιαίων αγορών απ' ό,τι οι ΗΠΑ καθώς και ότι εξαρτάται λιγότερο από τη βαριά βιομηχανία που είναι ήδη πιο εκσυγχρονισμένη -και συγκριτικά λιγότερο ρυπογόνα- στην Κεντρική Ευρώπη).

- η Αυστραλία, που είναι πλούσια σε άνθρακα, δηλώνει ότι οι στόχοι για κάθε κράτος πρέπει να είναι διαφορετικοί και ότι και με αναδασώσεις μπορεί να αντιμετω-

πιστεί το φαινόμενο του θερμοκηπίου (άλλωστε μετά τις εκτεταμένες πυρκαγιές των τελευταίων χρόνων τη συμφέρει πολλαπλώς να επιδοθεί στις αναδασώσεις, αντί να περιορίσει τις εκπομπές διοξειδίου).

- η Ιαπωνία συμφωνεί με τις ΗΠΑ ότι το κάθε κράτος θα πρέπει να καθορίζει μόνο του πόσο θα ρυπαίνει (ό,τι συνέβαινε μέχρι τώρα, δηλαδή).

- ο συνασπισμός των μικρών νησιωτικών κρατών προτείνει γενναϊόδωρα μείωση κατά 20% μέχρι το 2010 έχοντας πειστεί ότι κινδυνεύουν να ποντιστούν.

Η εικόνα ολοκληρώνεται με τις χώρες του ΟΠΕΚ να λένε ότι αν μειωθεί η χρήση του πετρελαίου θα πρέπει να αποζημιωθούν, την ευρωπαϊκή αυτοκινητοβιομηχανία να καλεί σεμνά και διακριτικά την ηγεσία της Ε. Ε. σε "πιο ρεαλιστικές φιλοδοξίες", τους οικο-δεινόσαυρους να "ψηφίζουν" συνασπισμό νησιωτικών κρατών, να βαθμολογούν τα κράτη που συμμετέχουν στη σύνοδο, να στριφογυρίζουν μπροστά στις κάμερες όλου του κόσμου, ως συγγενείς του εκλιπόντος που δεν καλέστηκαν στην κηδεία.

Οι προτάσεις, όμως, για να επι-

τευχθεί η όποια μείωση των ρύπων -αλήθεια, πόσο αντικειμενικά καταμετρούνται οι ρύποι του κάθε κράτους;- μας προϊδεάζουν για το γόνιμο της συνάντησης: νέας τεχνολογίας κινητήρες αυτοκινήτων (και τα αμόλυβδα πρέπει κάποτε να αποσυρθούν), ευχολόγια για μέσα μαζικής μεταφοράς και δάση, και την πυρηνική να μπαίνει από το παράθυρο ως "εναλλακτική μορφή ενέργειας" (βλέπετε, η προώθηση της αιολικής ή ηλιακής τεχνολογίας δεν αποδίδει αρκετά κέρδη προς το παρόν).

Την ίδια στιγμή που οι επιστήμονες διχάζονται για το αν αναμένεται υπερθέρμανση του κλίματος σε παγκόσμιο επίπεδο ή πρόκειται για μια σταθερή θερμή προ-παγετωνική περίοδο, οι ιθαγενείς λαοί πληρώνουν τις "παραξενιές" της φύσης με θάνατο, εξαφάνιση και πείνα. Την ίδια στιγμή που συνδιασκέπτονται για το κλίμα στο Κιότο, στη διπλανή ήπειρο, στη βορειοανατολική Βραζιλία η ξηρασία πλήττει τους ανθρώπους της γης, η χειρότερη ξηρασία των τελευταίων 34 χρόνων, παρεπόμενο του θερμοσυσσωρευτικού φαινομένου Ελ Νίνιο.

Ανεξάρτητα με το αν τα έντονα κλιματολογικά φαινόμενα αντανακλούν ευθέως το πολιτισμικό μο-

ντέλο ανάπτυξης των τελευταίων δεκαετιών, είναι σίγουρο ότι τουλάχιστον τα επιβαρύνει. Προσδίδοντας, στην καλύτερη των περιπτώσεων, σε αυτόν τον κυρίαρχο πρωτοκοσμικό πολιτισμό την ηθική του ανάταση μέσω φιλανθρωπικών βοηθειών και ανθρωπιστικών εκστρατειών. Πολιτισμός που εδραιώνει έτσι το μεσσιανικό του χαρακτήρα παρεμβαίνοντας ως μάννα εξ ουρανού στις όπου γης "θεομηνίες".

Πολιτισμός κυριαρχίας που διατρέχει όλον τον κοινωνικό ιστό: από τους κρατικούς μηχανισμούς που αποστέλλουν την οικονομική τους βοήθεια (ενισχύοντας τη "σφαίρα οικονομικής επιρροής" τους ως νέοι αποικιοκράτες κονκισταδόρες), τους ευαίσθητους πολίτες που καταθέτουν τον οβολό τους παρακινήμενοι απ' τους οικο-μηνιάδες και γίνονται "συμμέτοχοι στη mega λύση", τους οικοζορό εργολάβους της σωτηρίας του πλανήτη (φροντίζουν πριν από μας για μας), τις εταιρίες με το φιλοπεριβαλλοντικό προσώπιο, τους καταναλωτές των προϊόντων που εξαργυρώνουν ενίοτε αληθινές ανησυχίες, πραγματικά αδιέξοδα όλων μας.

Κ.Τ.

**ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο Γ. ΜΠΑΛΑΦΑΣ!
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΉ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΓΩΝΑΣ!**

★ Περίπου 800.000 μωρά πεθαίνουν κάθε χρόνο στη Ρωσία εξαιτίας ελείψεων του υγειονομικού συστήματος στη χώρα, σύμφωνα με το ρώσικο πρακτορείο ειδήσεων Ιντερφας.

★ Ο Γιούρι Λοπούχιν, μέλος της ρωσικής ακαδημίας επιστημών, σε συνέντευξή στη Μόσχα, δήλωσε πως το ποσοστό παιδικής θνησιμότητας έχει ανέλθει σε 15,1 θανάτους ανά χίλια άτομα...

★ ...ενώ το μέσο προσδοκώμενο όριο ζωής για τους άντρες έχει μειωθεί στα 59 χρόνια.

★ Μετά το 1989, το ποσοστό των παιδιών ηλικίας έως τριών χρονών που κλείνεται σε ορφανοτροφεία, έχει αυξηθεί κατά 35-45%...

★ ...και ένα ποσοστό 30-40% των μαθητών της χώρας χρειάζονται ψυχιατρική βοήθεια.

★ Συνεχίζοντας την παράθεση αριθμών που καταγράφουν την τραγικότητα της κυριαρχίας του νόμου των αριθμών -της οικονομίας- πάνω στη ζωή, περνάμε στον αριθμό 258...

★ ...δηλαδή στον αριθμό των αλγερινών που σκοτώθηκαν στην διάρκεια της περασμένης εβδομάδας στις συμπλοκές ανάμεσα σε δύο αντιμαχόμενες ένοπλες ισλαμιστικές οργανώσεις.

★ Οι συμπλοκές πραγματοποιήθηκαν ανάμεσα στην "Ένοπλη Ισλαμιστική Ομάδα" (GIA) και τον "Ισλαμικό Στρατό Σωτηρίας", τον οποίο η πρώτη θεωρεί προδότη, γιατί διακήρυξε μονομερή κατάπαυση του πυρός.

★ Αυτοί οι νεκροί προστίθενται στους χιλιάδες άντρες και γυναίκες που έχουν σκοτωθεί τα τελευταία χρόνια εξαιτίας της δράσης των φανατικών ισλαμιστών και τον πόλεμο με την κυβέρνηση της χώρας.

★ Είναι γενικά γνωστό ότι ο ισλαμικός φανατισμός καλλιεργήθηκε από μυστικές υπηρεσίες της Δύσης τις προηγούμενες δεκαετίες ως αντίδοτο στην "ερυθρά απειλή"...

★ ...και περνάμε έτσι στον τελευταίο αριθμό, που είναι και ο "μαγικός".

★ Εφτά δισ. δολάρια. Αυτό είναι (επίσημα) το ποσό που διατέθηκε την περασμένη χρονιά από την κυβέρνηση των ΗΠΑ για την "αντιτρομοκρατία"...

★ Και όλοι ξέρουμε τι εννοούν με αυτή τη λέξη...

Σχετικά με τις μεθοδεύσεις ενάντια στο Σύλλογο Σύρων Μετανάστων

Η πολιτική του εκφοβισμού από την πλευρά της ασφάλειας Χανίων απέναντι στους οικονομικούς και πολιτικούς μετανάστες συνεχίζεται. Η κίνηση των Σύρων μετανάστων να δημιουργήσουν ένα Σύλλογο φαίνεται ότι ενόχλησε. Η σύλληψη και η απέλαση των εννέα Σύρων -μελών και του σωματείου οικοδόμων- και η συνεχιζόμενη

Το κράτος έχει εξαγγείλει την πρόθεσή του να εφοδιάσει με κάρτα εργασίας κάποιους από τους μετανάστες αλλά είναι προφανές ότι πριν το κάνει, προβαίνει σε επιχειρήσεις "σκούπα" για να μειώσει τον αριθμό τους και να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση και υποταγή τους.

Το κράτος εμφανίζει το σκληρότερο πρόσωπό του απέναντι στις ασθενέστερες κοινωνικά ομάδες (μετανάστες, τσιγγάνοι, ηρωινονεφάρτημένοι, συνταξιούχοι) υποβάλλοντάς τους σ' ένα καθεστώς ομηρείας μέσα από το δίπολο παρανομίας-νομιμότητας και με τη διαπραγμάτευση

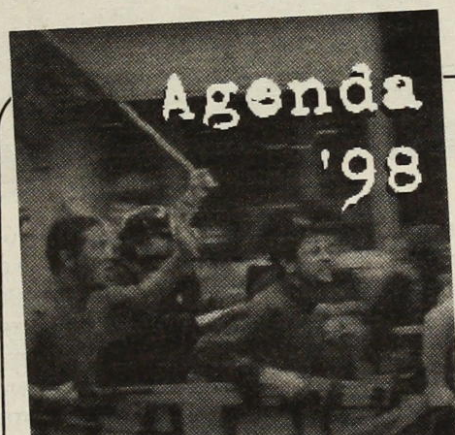
"υπό όρους" του δικαιώματος εργασίας και ζωής.

Η έμπρακτη αλληλεγγύη με όλους όσους δέχονται την επίθεση αυτή δεν πηγάζει από ένα στείο ανθρωπισμό, αλλά αποτελεί αναγκαίο στοιχείο συγκρότησης της αντίστασής μας.

Άμεση απελευθέρωση του Σύρου κρατούμενου

Όχι στις απελάσεις μεταναστών

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Χανίων

Κυκλοφόρησαν...

Από το αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο "Ναυτίλος" κυκλοφόρησε ατζέντα για το 1998. Στις 260 σελίδες της υπάρχουν κείμενα, σκίτσα, φωτογραφίες, χρήσιμες πληροφορίες, όπως οι φάσεις της σελήνης και ημερολόγιο περιόδου, χώρος για σημειώσεις και διευθύνσεις. Περιέχεται επίσης ένας πλήρης κατάλογος αντιεξουσιαστικών ομάδων και συλλογικοτήτων από ολόκληρο τον κόσμο, με εκατοντάδες διευθύνσεις.

Η ατζέντα κυκλοφορεί με τρία διαφορετικά έγχρωμα εξώφυλλα.

Συνεχίζονται οι εκδηλώσεις που διοργανώνονται από τους καταληψίες της επταπυργίου και συμπαραστάτες/τριες. Την Πέμπτη που μας πέρασε προβλήθηκε η βιντεοταινία "Besós-η αντίσταση μιας γειτονιάς της Βαρκελώνης στα σχέδια του κράτους" και ακολούθησε ενημέρωση για την κατάσταση στα καστρόπληκτα και συζήτηση. Την Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου, στις 8.30, στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο "Ναυτίλος", θα γίνει βιντροπροβολή για τις καταλήψεις στο Άμστερνταμ. Θα ακολουθήσει συζήτηση.

Μια αναγκαία διευκρίνιση

Ξεφυλίζοντας την "Αλφα" της προηγούμενης βδομάδας πέσαμε πάνω σε ένα κείμενο αντιπληροφόρησης για το AIDS το οποίο -προς μεγάλη μας έκπληξη- ήταν δικό μας.

Οφείλουμε, αν και πλέον αργά, να δικαιολογήσουμε το γιατί θα αρνιόμασταν τη δημοσίευσή του αν ερωτούμασταν.

Εδώ και λίγο καιρό έχουμε στα χέρια μας υλικό που στοιχειοθετεί μια πολύμορφη και πολυεπίπεδη αμφισβήτηση στο θέμα AIDS, τόσο από την ιατρική, όσο και από την κοινωνική του πλευρά.

Παίρνοντας τα πράγματα σοβαρά, προσανατολιστήκαμε στη σύσταση μιας ομάδας που θα αναφέρεται συστηματικά στο συγκεκριμένο ζήτημα. Από τους τέσσερις που ξεκινήσαμε αυτή την ιστορία βγήκε έτσι το εν λόγω φυλλάδιο, σαν ένα σημείο εκκίνησης και με αφορμή μια ταινία που θα προβαλόταν στο ΕΚΘ με θέμα το AIDS. Εκεί πρωτομοιράστηκε προσωπικά, χέρι με χέρι, και κατόπιν το αφήσαμε και σε σημεία που αναφερόμαστε στην καθημερινότητά μας (κοινωνικό κέντρο, στέκια, αυτοδιαχειριζόμενοι σταθμοί). Κι αυτό γιατί δεν βλέπουμε την αντιπληροφόρηση ως "χτυπή και φεύγω" αλλά σαν κάτι ζωντανό, διαλεκτικό, ανοιχτό σε επικοινωνία, διευκρινίσεις, αντιρρήσεις. Αυτή η βασική προϋπόθεση δεν πληρούται στη δημοσίευσή του φυλλαδίου, μια και ούτε καν υπογραφή, πόσο μάλλον διευθύνση για αναφορά σε μας υπάρχει, ακριβώς επειδή δεν έχουμε συσταθεί ακόμη σε ομάδα.

Ένα δεύτερο σημείο είναι το γεγονός ότι στο φυλλάδιο απλώς καταθέσαμε την αμφιβολία μας για ορισμένες πτυχές της κυρίαρχης άποψης για το AIDS, χωρίς βαθιά ανάλυση και χωρίς να θέσουμε ζητήματα γύρω από αυτό πολύ σημαντικά επίσης. Κι αυτό είναι φυσικό, μια και πολύ λίγες ήταν οι συζητήσεις μας μέχρι στιγμής και αυτός καθαυτός ο στόχος του κειμένου ήταν ένα ερέθισμα "μην πιστεύετε ό,τι σας λένε". Αυτό είναι αρκετό για ένα φυλλάδιο αλλά όχι αρκετό για δημοσίευσή.

Οι 4 συγγραφείς του "Στην ψυχή ο φόβος, στο μυαλό ο μεσαιώνας, στην κατάψυξη το πάθος"

ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΕΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ
για την κατάσταση στο καστρόπληκτο ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Να καταλάβουμε την πόλη...

...γιατί η πρώτη περιοχή που πρέπει να απελευθερώσουμε βρίσκεται στο μυαλό μας

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 8.30μ.μ.
Besós: Η αντίσταση μιας γειτονιάς της Βαρκελώνης στα σχέδια του κράτους
Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου 8.30μ.μ.
7ο στρώμα: μια κορόνα, ένα τραπεζάκι
Οι καταλήψεις στο Άμστερνταμ
Πέμπτη 13 Δεκεμβρίου 9.00μ.μ.
Ενώ το Λονδίνο κοιμάται...
...ο Σάιμον και η Ράφα ηρωοποιούν ορατά
στο μυαλό τους με την ερωτική ιστορία "Ναυτίλος" (Α. Λαζαρίδης)

Καταλήψεις: Βιττοριόπουλου/συμπαραστάτες-τρεις

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ: • ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635), ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. (ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μ.μ.). • ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΝΑΥΤΙΛΟΣ" (Πατριάρχου Ιωακείμ 13, τηλ: 257.364) ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

PAX AMERICANA

“Το ΝΑΤΟ μετεξελίσσεται από ένα παραδοσιακό μηχανισμό άμυνας της Δύσης απέναντι στην Ανατολή σε έναν πολιτικοστρατιωτικό θεσμό ασφάλειας ευρύτατης ευρωπαϊκής εμβέλειας”.

Άκης Τσοχατζόπουλος
Υπουργός Πολέμου της
Ελληνικής “Δημοκρατίας”

Η δήλωση του Α. Τσοχατζόπουλου συνοψίζει σε λίγες αράδες τις αποφάσεις που πάρθηκαν ομόφωνα στη σύνοδο των υπουργών άμυνας του ΝΑΤΟ. Ταυτόχρονα αποτελεί μια λακωνική πλην περιεκτική περιγραφή της νέας εποχής για την ανθρωπότητα που κι επίσημα πλέον ξεκινά. Νέα Τάξη πραγμάτων. Η αλλοιώς δικτατορία των αγορών κάτω από την προστατευτική ομπρέλα του γιγάντιου στρατιωτικού μηχανισμού των ΗΠΑ και των “συμμάχων” τους.

Η απειλή

“Τα συμφέροντά μας θα αμφισβητηθούν με νέους τρόπους. Μπορεί να κληθούμε να αντιμετωπίσουμε νέες ή διαφοροποιούμενες περιφερειακές απειλές”.

Φίλιπ Οντίν Πρόεδρος της
ειδικής Επιτροπής του
Κογκρέσου για την Άμυνα

Η νέα δομή του ΝΑΤΟ έρχεται να προσαρμοστεί στις συνθήκες που δημιούργησαν από τη μια μεριά η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και από την άλλη η όξυνση της επίθεσης του νεοφιλελευθερισμού ενάντια στην ανθρωπότητα. Για σαράντα και πλέον χρόνια το σοβιετικό καθεστώς αποτελούσε το αντίπαλο δέος της Δύσης. Πάνω στην ανάγκη αντιμετώπισης του σοβιετικού εχθρού είχαν δομηθεί οι στρατιωτικοί και ιδεολογικοί μηχανισμοί των δυτικών χωρών. Και με εργαλείο ακριβώς αυτή την απειλή (το σοβιετικό μπαμπούλα) προσπαθήθηκε με αρκετή επιτυχία να εκβιαστεί η συναίνεση και η πειθαρχία των λαών στις επιταγές της κυριαρχίας, ο στρατωνισμός των δυτικών κοινωνιών. Ο ψυχρός πόλεμος είναι πολύ πρόσφατος για να έχει ξεχαστεί. Κούρσα των εξοπλισμών, πυρηνικά, περιφερειακές συγκρούσεις, κομμουνιστικός κίνδυνος. Και βέβαια, η βορειοατλαντική συμμαχία προσανατολιζόταν ακριβώς στην αντιμετώπιση της ΕΣΣΔ και των δορυφόρων της. Τα πόδια του ερυθρού γίγαντα αποδείχτηκαν όμως γυάλινα. Η “αυτοκρατο-

ρία του κακού” κατέρρευσε. Η Δύση απέμεινε χωρίς εχθρό, το ΝΑΤΟ χωρίς στόχο. Και τώρα τι θ’ απογίνουμε χωρίς βαρβάρους;

Ποιός είναι λοιπόν ο εχθρός που θα αντιμετωπίσει το νέο ΝΑΤΟ; Ο γενναίος νέος κόσμος που ξεπήδησε από τις στάχτες του μπολσεβικισμού δεν έφερε την ειρήνη και την ευημερία όπως προφίτευαν οι μεταμοντέρνοι διανοητές. Αντίθετα, οι δυνάμεις που απελευθερώθηκαν προκάλεσαν αιματηρές συγκρούσεις και χασοτικές καταστάσεις. Παράλληλα, η πλήρης ασυδοσία των αγορών οδήγησε στην απόλυτη εξαθλίωση τον τρίτο κόσμο (στην οποίο πλέον περιλαμβάνονται και οι πρώην μπολσεβικικές χώρες) και στην “τριτοκοσμοποίηση” ευρύτερων κοινωνικών στρωμάτων της Δύσης. Μέσα σε αυτό το κλίμα, της περιρρέουσας αβεβαιότητας και της διάχυτης ανασφάλειας, η κυρίαρχη δυτική ελίτ πασχίζει να εξομαλύνει τις εντάσεις που δημιουργήσε η αρρωστημένη απληστία της και να υφάνει ένα καινούργιο φόβητρο για τις δυτικές κοινωνίες. Ο εν δυνάμει αντίπαλος της Δύσης είναι:

α) Οι τριτοκοσμικοί ηγέτες (φονταμενταλιστές, ισλαμιστές ή όχι) που διεκδικούν για τον εαυτό τους μεγαλύτερο μερίδιο χρήματος κι εξουσίας απ’ όσο τους αναλογεί, σύμφωνα με τον αγοραίο παγκόσμιο καταμερισμό. (Είναι το φαινόμενο το οποίο ο Τσόμσκι ονομάζει “απειλητικό εθνικισμό”). Ήδη ο Σαντάμ, και μαζί του ο άτυχος ιρακινός λαός, έχει υποστεί την “ευρύτατη ευρωπαϊκή εμβέλεια” του ΝΑΤΟ.

β) Τα οργανωμένα οικονομικά συμφέροντα (το οργανωμένο έγκλημα, σύμφωνα με την επίσημη διάλεκτο) που ανταγωνίζονται τις μεγάλες δυτικές επιχειρήσεις, κυρίως στους τομείς της πληροφορικής, των τηλεπικοινωνιών, της ενέργειας και των μεταφορών.

γ) Οι εξεγέρσεις που προκαλεί η ανέχεια. Εξεγέρσεις των οποίων η δυναμική πολλαπλασιάζεται από την αστάθεια των διεθνών χρηματιστηρίων. Το σύνδρομο τεκίλα, δηλαδή η παρ’ ολίγου οικονομική κατάρρευση του Μεξικού εξ αιτίας της δράσης των Ζαππατίστας, είναι πολύ κοντινό. Η Επιτροπή του Κογκρέσου για την Άμυνα σημειώνει χα-

κτηριστικά “την ανάγκη για τη διαμόρφωση ειδικά εξοπλισμένων δυνάμεων που θα μπορούν να πολεμήσουν σε ζούγκλες ουρανοξυστών”.

Κι η Ελλάδα;

Στην Ελλάδα η αναμνηστική που προκαλεί η νέα δομή του ΝΑΤΟ άπτεται της κυριαρχίας στο Αιγαίο. Από τη μελέτη της συμφωνίας των υπουργών προκύπτει το συμπέρασμα ότι ο έλεγχος του Αιγαίου ουσιαστικά ανήκει στο υπό αμερικανική διοίκηση στρατηγείο της Νάπολης. Βεβαίως, για να χρυσωθεί το χάπι στα δύο αντιμαχόμενα στρατιωτικοπολιτικά κατεστημένα δημιουργούνται τα δύο υποστρατηγεία της Λάρισας και της Σμύρνης. Και στο Αιγαίο, δηλαδή, έχουμε μια μετατόπιση δύναμης από τους παραδοσιακούς εθνικούς κρατικούς μηχανισμούς στα νέα διεθνή μπλοκ εξουσίας. Η οικονομική δύναμη στα διεθνή χρηματιστήρια. Οι πολιτικές αποφάσεις στις Βρυξέλλες. Η στρατιωτική διοίκηση στα νατοϊκά στρατηγεία. Οι τάσεις, που έτσι κι αλλιώς υπήρχαν μέχρι τα τώρα, φθάνουν πλέον στο απώγειό τους. Ο μετασχηματισμός του ΝΑΤΟ βρίσκει αντιδράσεις από τα πιο καθυστερημένα κομμάτια του πολιτικού συστήματος κι από τους εκφραστές του πιο παλιομοδίτικου милитарισμού. Σ’ αυτές τις αντιδράσεις έρχεται να προστεθεί κι η εθνικιστική δημαγωγία φιλόδοξων πολιτικών. Θα ήταν πολύ μεγάλο σφάλμα να πιστέψει κανείς ότι αυτές οι αντιδράσεις μπορούν να προσφέρουν ο,τιδήποτε θετικό στην ελληνική κοινωνία. Κι αυτό, όχι μόνο γιατί εκφράζουν βαθιά αυταρχικές αντιλήψεις, αλλά και γιατί είναι ξεπερασμένες από τα πράγματα. Σαν να υποστήριζε κανείς τη φεουδαρχία τον καιρό της ανόδου του κράτους-έθνους.

Η κατάλυση της κυριαρχίας των αγορών και της αμερικανικής επικυριαρχίας δεν μπορεί να έρθει παρά μέσα από τη διασάλευση της “κοινωνικής συναίνεσης” και την αναζήτηση μιας διαφορετικής προοπτικής για τη ζωή μας. Και καλό είναι να θυμόμαστε πάντα ότι, εκτός από τη συναίνεση, “ο καπιταλισμός στηρίζεται και στις φωλεές οπλοπολυβόλων”.

Γ.Α.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΚΛΑΒΩΝΕΙ...

η πρωτοβουλία εργαζομένων απελευθερώνει

Το Σάββατο 29 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε από την “Πρωτοβουλία εργαζομένων στο δρόμο”, εκδήλωση στο Πολυτεχνείο. Η εκδήλωση περιλάμβανε προβολή σλάιτς, ταινίας και έκθεση έντυπου υλικού που έχει εκδόσει η πρωτοβουλία. Στην εκδήλωση παρευρέθηκε αρκετός κόσμος που ενημερώθηκε για τις μέχρι τώρα δραστηριότητες των εργαζομένων, το σκεπτικό και τις ιδέες που έχουν για το όλο εγχείρημα καθώς και για την ύπαρξη και λειτουργία του αυτοδιαχειριζόμενου στεκιού. Στέκι που είναι κέντρο συνέντευξης της πρωτοβουλίας και όχι μόνο. Κατέστη σαφές στον παρευρισκόμενο κόσμο ότι η συλλογικότητα είναι ανοικτή, δεν είναι πολιτική ομάδα ή σχέση και ότι το στέκι είναι επίσης ανοικτό σε όποιον θέλει να συμμετάσχει, να ενημερωθεί ή να συμβουλευτεί. Επίσης να ζητήσει βοήθεια αν και όταν αντιμετωπίζει κάποιο πρόβλημα στη δουλειά του. Η εκδήλωση εξυπηρετούσε διπλό σκοπό. Να ενημερώσει για όλα τα παραπάνω θέματα αλλά και για την κουβέντα που θα γινόταν την αμέσως επόμενη μέρα στο στέκι της πρωτοβουλίας. Μια κουβέντα που θα ήταν ανιχνευτική και θα ακούγονταν από τον παρευρισκόμενο κόσμο, ο οποίος θα αναποκρινόταν στο κάλεσμα, ιδέες και προτάσεις. Επίσης πέραν αυτού του βασικού κορμού της κουβέντας θα τίθονταν και το ζήτημα της στήριξης του χώρου που στεγάζεται η πρωτοβουλία, αφού το στέκι δεν ανήκει στη συλλογικότητα αλλά χρησιμοποιείται από αυτήν. Ο ανοικτός της χαρακτήρας δίνει στον κόσμο να καταλάβει ότι το στέκι

Παιδεία: ‘Η τώρα ή ποτέ

Μαθητές που συναινούν στην προοπτική να αξιολογούνται οι καθηγητές τους, ώστε να επιτελούν το έργο τους καλύτερα... Καθηγητές που αποδέχονται την αξιολόγησή τους πιστεύοντας πως ως έτσι θα αναβαθμίσουν το ρόλο τους... Καθηγητές που εφαρμόζουν, και εθελοντικά α-

Για σας τα φράγκα...

...για μας η ζωή

Κάπως έτσι μοιάζει να είναι η πραγματικότητα στον χώρο της εκπαίδευσης. Και η εικόνα αυτή μας προϊδεάζει απλώς για την κοινωνική πραγματικότητα στο σύνολό της στα επόμενα χρόνια. Η αποθέωση του ανταγωνισμού. Το ποδοπάτημα κάθε κοινωνικού δεσμού στο όνομα της πειθάρχησης στις οικονομικές απαιτήσεις. Δεν καθόλου τυχαίο που ο νόμος Αρσένη είναι ο μοναδικός, εδώ και δεκαετίες, που εκτείνεται σε τέτοιο βάθος και αφορά σε μία μεταρρύθμιση όλων ανεξαιρέτως των βαθμίδων της εκπαίδευσης. Είναι τώρα η στιγμή που απαιτείται, όσο ποτέ άλλοτε ο εκσυγχρονισμός της λειτουργίας και των κατευθύνσεων της δημόσιας εκπαίδευσης σύμφωνα με τις ανάγκες της οικονομίας. Επιλέγεται λοιπόν και προωθείται η επιβολή της μεταρρύθμισης με τέτοιο τρόπο, ώστε οι άμεσα θιγόμενοι να βρεθούν διασπασμένοι, ανήμποροι στην ουσία να αντιδράσουν, λόγω του εύρους της επίθεσης, αλλά και λόγω της συνεχιζόμενης μερικότητας στην αντιμετώπισή της. Η μοίρα μας όμως είναι κοινή. Είτε στον αγώνα, είτε στη μουγκή συναίνεση, είτε στην αποσπασματική αντιπαράθεση με τις επιλογές της εξουσίας. Γιατί από κοινού δεχόμαστε στην επίθεση. Γιατί όλοι εμείς, μαθητές, φοιτητές, άνεργοι, προσωρινοί εργάτες, αδιόριστοι, αποτελούμε το πρόβλημα που ο Αρσένης με το νόμο του προσπαθεί να διαχειριστεί: όλοι βρισκόμαστε σε θέση αβέβαιη και επισφαλής, όλοι είμαστε εν δυνάμει άνεργοι και, ως εκ τούτου, μας αντιμετωπίζουν σαν την πρώτη ύλη που πρέπει ενταχθεί στον οικονομικό σχεδιασμό, στην οργάνωση της εκμετάλλευσής μας, δηλαδή, με τρόπο πιο αποδοτικό.

Ο Δημήτρης Κούγκας και Ελένη Παληοτζήκα, στο νοσοκομείο πια, συνεχίζουν για 57η ημέρα την απεργία πείνας αρνούμενοι να δεχθούν ορό. Από νωρίς αρνήθηκαν το διορισμό, που έσπευσε ο Ανθόπουλος να τους προσφέρει, κι αυτό φανερώνει πως έχουν ξεκινήσει έναν αγώνα που ξεπερνά τα όρια της ατομικής ή της συνεχιζόμενης διεκδίκησης. Η ευθύνη των υπόλοιπων από εμάς είναι διπλή: όχι μόνο πρέπει να κάνουν τα πάντα για να μην τους αφήσουμε μόνους, αλλά πρέπει και να ανοιχτούμε στις συνελεύσεις μας και στους αγώνες μας, ώστε να φτάσουμε ο ένας τον άλλο, πέρα από τις επιμέρους διεκδικήσεις μας, ξεπερνώντας τους μέχρι σήμερα επιβεβλημένους διαχωρισμούς.

Β.Ε.

Υ. Γ. Το Δημήτρη και την Ελένη τους θέλουμε ζωντανούς. Γι αυτό ας σπεύσουμε να βάλουμε μπροστά το κίνημά μας και να τους πείσουμε πως ούτε ό,τι κάνανε μέχρι τώρα πήγε στραβά, ούτε θα είναι ανάγκη, από εδώ και πέρα, να διακινδυνεύουν κι άλλο την υγεία τους και τη ζωή τους.

και η συλλογικότητα δεν είναι υπόθεση “λίγων και εκλεκτών”, αλλά όλων των εργαζομένων που δουλεύουν στο δρόμο. Στην κουβέντα της Κυριακής, ήρθε δυστυχώς λίγος κόσμος αλλά παρόλα αυτά έγινε κουβέντα που έθεσε αρκετά ζητήματα και προτάθηκαν ιδέες και προτάσεις. Βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες. Να τονιστεί όμως ότι η απουσία ενδιαφερομένων ήταν δυνατό πλήγμα για τα παιδιά της πρωτοβουλίας. Η ώρα της συζήτησης που θεωρήθηκε από ορισμένους απαγορευτική εξηγώντας την αμελητέα προσέλευση.

για τον γράφων δεν αποτελεί άλλοθι για κανέναν που καθημερινά δοκιμάζει την εκμετάλλευση των αφεντικών και πόσο μάλλον για τον ευρύτερα αντιστεκόμενο χώρο που η παρουσία του σε τέτοια ελλειδοφόρα εγχειρήματα και κουβέντες είναι επιβεβλημένη. Η αβάσταχτη ελαφρότητα της... ουτοπίας που αρκετοί στις μέρες μας διακρίνουν σε παρόμοια εγχειρήματα και αδιαφορούν για την ύπαρξη τους “αφού δεν γίνεται τίποτα” είναι λανθασμένη και επικίνδυνα υποχωρητική. Η ιστορική αλήθεια το αποδεικνύει. Ως τα μέσα του αιώνα πολλοί από τους στόχους που θεωρούνταν ανέφικτοι για τους εργάτες επιτεύχθηκαν, άλλοι ολικά και άλλοι μερικά (βιοτικό επίπεδο, δικαιώματα κ.λ.π). Οι εργάτες έφθασαν στο σημείο να θεωρούν αυτονόητα υλικά οφέλη που οι προκάτοχοι τους στις αρχές του αιώνα δεν τολμούσαν να ονειρευτούν. Ας ξεκινήσουμε και εμείς από την διαπίρρηση των κεκτημένων με προοπτική την κατάργηση της εργασίας.

Το στέκι των εργαζομένων στο δρόμο βρίσκεται στην Καποδιστρίου 12, δεύτερος όροφος, στην Κάνιγγος. Είναι ανοικτά Πέμπτη και Παρασκευή από τις 6.00 και μετά. Επίσης Κυριακή πρωί – μεσημέρι.

ΑΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΟΜΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΜΑΣ.

Γ. ΚΑΛ.

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 112

ΕΚΔΟΤΗΣ: “ΑΛΦΑ” Α.Μ.Κ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45

Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη 7.00-10.00μμ.

ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112

E-mail: alfanarc@compulink.gr

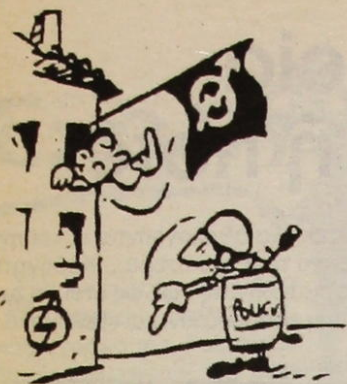
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809

Τ.Κ. 100 35

ΑΘΗΝΑ

Σχετικά με την κατάληψη των φοιτητικών εστιών στη Θεσσαλονίκη

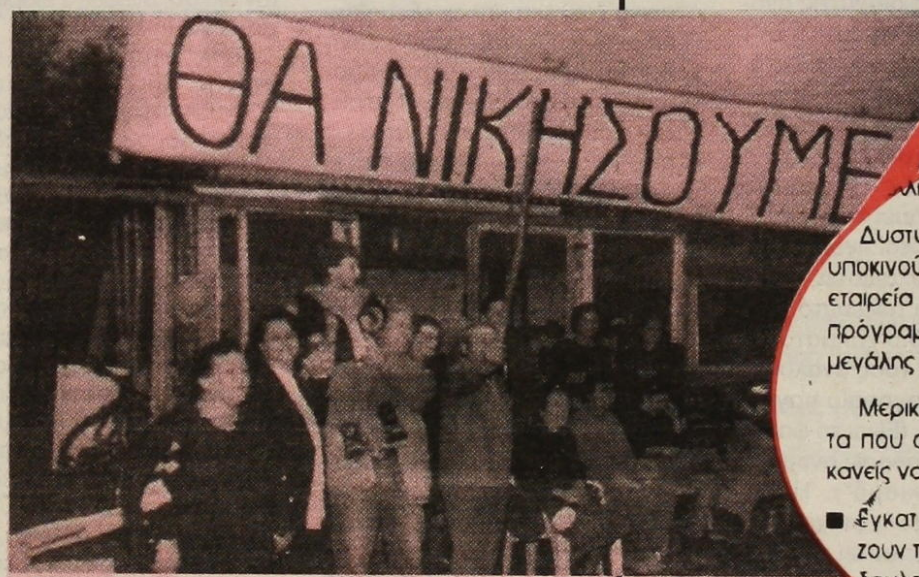
Δεν είναι μόνο οι άστεγοι που βιώνουν καθημερινά το πρόβλημα της στέγης, είναι όλοι μας όσοι βρισκόμαστε στον εξαναγκασμό της καταβολής του ενοικίου για την εξασφάλιση της στέγης. Καθημερινά ενοικιαστές, οικογένειες, φοιτητές, νέοι, εργαζόμενοι, άνεργοι ζούνε στον αγώνα για την εξασφάλιση του ενοικίου σε μια πόλη, την Θεσσαλονίκη, όπου αυτό είναι από τα πιο υψηλά σε όλη την Ελλάδα. Αιτία του προβλήματος αυτού στην πόλη μας είναι και ότι το πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα στην Ελλάδα, φιλοξενώντας αρκετές δεκάδες χιλιάδες φοιτητές. Αυτοί αποτελούν ένα εύκολο προς εκμετάλλευση αγοραστικό πληθυσμό, ακριβώς λόγω της ιδιότητάς τους (συνχές μετακομίσεις, μη μονιμότητα, λίγες απαιτήσεις). Η ύπαρξη των φοιτητικών εστιών στην Ευαγγελίστρια και στην Θέρμη αποτελεί ανάσα για μερικές χιλιάδες από αυτούς, οι οποίοι στεγάζονται ως οικοτόφοι. Σύμφωνα με την λογική, αυτό που θα περιμένε κανείς είναι η δημιουργία νέων θέσεων και εστιών, καθώς ο φοιτητικός πληθυσμός αυξάνεται ραγδαία κάθε χρόνο. Αυτό όμως που δρομολογείται είναι η επιβολή μικρού ενοικίου για την ώρα και το πάγωμα των νέων θέσεων στέγης, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο για την ανάληψη των εστιών από ιδιωτικές εταιρείες. Στις 10 Οκτωβρίου οι οικοτόφοι των εστιών προχώρησαν σε κατάληψη με αίτημα να παραμείνουν οι φοιτητικές εστίες χωρίς ενοίκιο. Η κατάληψη των εστιών συνεχίζεται μέχρι σήμερα, ύστερα από την μεθόδευση για την ανάληψη της διαχείρισης των εστιών από ιδιώτες. Το μέτρο αυτό λειτουργεί ήδη σωπηρά στις περισσότερες φοιτητικές εστίες της Ελλάδας, αποδεικνύοντας στην πράξη την διάθεση του ελληνικού κράτους να μιλά για δημόσια παιδεία ενώ υπόγεια δουλεύει για την κατάργησή της. Το στεγαστικό πρόβλημα δεν αφορά μόνο τους φοιτητές της Θεσσαλονίκης αλλά όλη την κοινωνία, καθώς είναι εφιαλτική πραγματικότητα η τιμή του ενοικίου ενός σπιτιού να είναι τόση όσο ο μισθός ενός ανειδίκευτου εργάτη.

Τώρα, ο χρυσός μας φέρνει πιο κοντά...

Καλώς εχόντων των πραγμάτων σήμερα, Σάββατο 6 Δεκεμβρίου, θα έχει ολοκληρωθεί μία πορεία αλληλεγγύης στους κατοίκους του Στρυμονικού Κόλπου και θα βρίσκεται σε εξέλιξη μία συνάντηση, στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο ΝΑΥΤΙΛΟΣ... Βέβαια δεν είναι η πρώτη ούτε και θα είναι η τελευταία φορά που κάποιοι

και κάποιες δρομέ ή δρουν με τη λογική του αλεξιπτωτιστή. Περιμέναμε, καθώς και όσα άτομα συγκροτούν ή θα συγκροτήσουν επιτροπές και πρωτοβουλίες αλληλεγγύης και συμπαράστασης, να γίνει πρώτα ζήτημα ο αγώνας των κατοίκων του Στρυμονικού και έπειτα να βρούμε τους τρόπους με τους οποίους θα συνδεθούμε μαζί τους. Οι εξελίξεις μας προλάβαιναν ή μία μετά την άλλη και εκτός από περιφερειακή σχέση με το επίμαχο ζήτημα τίποτα δεν κινούνταν. Έπρεπε να δούμε

Με έκπληξη και οργή η Επιτροπή Αγώνα και οι κάτοικοι του Στρυμονικού Κόλπου διάβασαν τα δημοσιεύματα στον χθεσινό τύπο, που αφορούν στην κατάθεση της μελέτης του ΙΓΜΕ-ΙΠΑ. Με διατεταγμένο και πανομοιότυπο τρόπο εκδηλώθηκε μια σαφής επιχείρηση σπίλωσης του ε-

πιστημονικού δυναμικού του ΙΓΜΕ με την TVX ώστε να ικανοποιηθούν πλήρως οι επιθυμίες της Εταιρείας.

Γίνεται πλέον φανερό η συμπαιγνία Υπουργείου-Διοίκησης του ΙΓΜΕ-TVX ώστε να αλλοιωθούν τα συμπεράσματα της μελέτης, τα οποία πιθανόν να δίνουν πολιτική λύση στο πρόβλημα χωροθέτησης της μεταλλουργίας χρυσού αλλά και να αποδεικνύουν τα τεράστια τεχνολογικά προβλήματα της επένδυσης και το αδιέξοδο των προτάσεων της TVX.

Η Επιτροπή Αγώνα και οι χιλιάδες κάτοικοι του Στρυμονικού Κόλπου αυτή τη στιγμή και με τον πιο αποφασιστικό τρόπο:

- Καλούν τους μελετητές του ΙΓΜΕ να αντισταθούν σε κάθε προσπάθεια "μαγειρέματος" των αποτελεσμάτων και στην απόπειρα σπίλωσης της αξιοπρέπειάς τους και να υπερασπιστούν την επιστημονική τους γνώση, όπως έκαναν και μέχρι σήμερα.

- Καλούν τη Διοίκηση του ΙΓΜΕ να σταματήσει να παίζει με τις τύχες της κοινωνίας του Στρυμονικού Κόλπου, αλλά και με την τύχη της ίδιας της επένδυσης. Να παραδώσει την μελέτη αμέσως διαφορετικά θα βρεθεί αντιμέτωπη με τη χρήση ένδικων μέσων από την μεριά μας.

- Καλούν την κυβέρνηση και προσωπικά τον Πρωθυπουργό, να μην εθελουφλεί γι' αυτά που συμβαίνουν. Κύριοι της κυβέρνησης, κατανοείστε επιτέλους ότι οι λύσεις αναδείχθηκαν από τη μεριά του ΙΓΜΕ, όπως αναδείχθηκαν και τα προβλήματα.

Για να γίνει η επένδυση, πρέπει να κατανοηθεί από τη μεριά σας ότι η TVX ακριβώς για να κρύψει τα αδιέξοδά της, παίζει με τις εντυπώσεις για να συνεχίσει να κερδοσκοπεί. Για να κρύψει τα αδιέξοδά της προσπαθεί με κάθε τρόπο να αποδείξει ότι φταίει η αντίδραση των κατοίκων για την καθυστέρηση στην υλοποίηση της επένδυσης.

Δώστε πολιτική λύση ΤΩΡΑ, αύριο θα είναι αργά.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ

ΤΗΧ ΧΡΥΣΟΣ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΗΧ HELLAS - ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ

Η διοίκηση της ΤΗΧ Hellas - Ελληνικός Χρυσός, με την παρούσα επιστολή, θέλει να ενημερώσει τους κατοίκους του Στρυμονικού Κόλπου, για την κατάσταση της εταιρείας και του Δημοσίου. Η ΤΗΧ Hellas - Ελληνικός Χρυσός, είναι μια εταιρεία που λειτουργεί με σκοπό την ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας, με την αξιοποίηση των πόρων της. Η εταιρεία έχει επενδύσει σημαντικά στην περιοχή του Στρυμονικού Κόλπου, με την κατασκευή της μεταλλουργίας χρυσού. Η εταιρεία έχει δημιουργήσει θέσεις εργασίας για πολλούς κατοίκους της περιοχής. Η εταιρεία έχει επίσης καταβάλει σημαντικά ποσά στην κοινωνία, με την κατασκευή σχολείων, κέντρων υγείας, κ.λπ. Η εταιρεία έχει επίσης καταβάλει σημαντικά ποσά στην κοινωνία, με την κατασκευή σχολείων, κέντρων υγείας, κ.λπ. Η εταιρεία έχει επίσης καταβάλει σημαντικά ποσά στην κοινωνία, με την κατασκευή σχολείων, κέντρων υγείας, κ.λπ.

Δυστυχώς οι αντιδράσεις ελάχιστων κατοίκων, που υποκινούνται από ανεύθυνες ηγεσίες, δεν άφησαν την εταιρεία να προχωρήσει με ταχύτητα το επενδυτικό της πρόγραμμα. Μια επένδυση που έχει την υποστήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας των κατοίκων της Χαλκιδικής.

Μερικά από τα παράνομα και τρομοκρατικά γεγονότα που σημειώθηκαν στη διετία χωρίς μέχρι σήμερα κανείς να δώσει λόγο για τις πράξεις του, είναι:

- Έγκατάσταση παράνομων "μπλόκων" που εμποδίζουν τους εργαζόμενους να μεταβούν στους χώρους δουλειάς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ

- Τραυματισμοί και προπηλακισμοί εργαζομένων.
- Καταστροφή γεωτρυπάνων και άλλων μηχανημάτων και εγκαταστάσεων της εταιρείας και του Δημοσίου.
- Σαμποτάζ σε εγκαταστάσεις της εταιρείας.
- Κλοπές υλικών και εργαλείων.
- Κατασκευή και αποθήκευση για μελλοντική χρήση βομβών Μολότωφ.
- Επιθέσεις με πολεμικά και κυνηγετικά όπλα.

Τα δύο επενδυτικά σχέδια της εταιρείας, η επένδυση χρυσού και των Σκουριών, που φθάνουν σε 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ, θα πραγματοποιηθούν μόνο αν η κυβέρνηση επιβάλει τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

στα, για πολλά άτομα αυτή η επιτροπή θα έπρεπε να παρακαμφθεί και η σύνδεση να γίνει αποκλειστικά με κατοίκους οι οποίοι μάλιστα να αμφισβητούν και την αγωνιστικότητα των μελών της επιτροπής... Άνθρωποι που συγκροτούν τις πρωτοβουλίες αλληλεγγύης δεν έχουν κοινή ή ούτε καν απάντηση για την τύχη των 800 περίπου εργαζομένων της TVX. Είδαμε πως και μπήκαμε η πιθανότερη απάντηση. Και ενώ οι κάτοικοι ζητούν εγκατάσταση σε μέρος διάφορο της περιοχής του Ξηρόλακα και προτείνουν κυρίως την περιοχή του Στρατωνίου, κάποιοι επιμένουν. Να δούμε τις εξελίξεις λοιπόν και θα τα ξαναπούμε λεπτομερέστερα. Αλλωστε το κλίμα τώρα είναι υποτονικό αφού ξημερώματα Πέμπτης αποχώρησαν σχεδόν οι μισές δυνάμεις των ΕΚΑΜ και αφού τα πολιτικά μαγαζάκια μπήκαν πλέον στο χορό...

No Justice-No peace, Σέρρες

Σάββατο 6 Δεκεμβρίου, Καμάρα, 12 το μεσημέρι: Συγκέντρωση στην Καμάρα

Δευτέρα 8 Δεκεμβρίου, 8.00μμ: Συνάντηση της πρωτοβουλίας αλληλεγγύης, στην Φιλοσοφική Σχολή

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον αγώνα των κατοίκων του Στρυμονικού

CHIAPAS: Μέρες πολέμου και αντίστασης

San Cristobal de las Casas, 29 Νοεμβρίου 1997

“Ηρθαμε να πούμε στην κυβέρνηση πως η υπομονή μας έχει εξαντληθεί. Αν συνεχίσει να σκοτώνει τους συντρόφους μας, είμαστε υποχρεωμένοι να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας, με το όπλο στο χέρι”. Είναι η φωνή του comandante Ezequiel που ακούγεται στην καθεδρική πλατεία του San Cristobal de las Casas κατά τη διάρκεια πολιτικής εκδήλωσης των ζαπατίστας, το περασμένο Σάββατο, 29 Νοεμβρίου.

Πάνω από 10.000 ινδιάνοι ζαπατίστας, που προέρχονταν από τις περιοχές Los Altos, Selva, Norte, Sierra, Frontera και Costa της Chiapas, πραγματοποίησαν, με καλυμμένα τα πρόσωπα, πορεία και πολιτική εκδήλωση για να απαιτήσουν την εφαρμογή των συμφωνιών του San Andres και να διαμαρτυρηθούν ενάντια “στη βία και την ατιμωρησία”.

Στην ανακοίνωσή του, ο EZLN απαιτούσε την άμεση απομάκρυνση του μεξικάνικου στρατού από τις ινδιάνικες κοινότητες, την εξαφάνιση των παραστρατιωτικών ομάδων, τον ελεύθερο αυτοκαθορισμό των ινδιάνικων λαών και την άμεση απελευθέρωση των κρατούμενων ζαπατίστας. Προειδοποιούσε επίσης τις κυβερνητικές αρχές να “σταματήσουν τη βία, γιατί το μόνο που θα καταφέρουν θα είναι να προκαλέσουν έναν εμφύλιο πόλεμο. Και τότε κανείς, ούτε η ίδια η κυβέρνηση, δεν θα μπορεί να τον συγκρατήσει”.

Η νέα αυτή μαζική πολιτική εμφάνιση των ζαπατίστας -βάσεων στήριξης του EZLN- έρχεται να προστεθεί στο αιματηρό σκηνικό των δύο τελευταίων μηνών στην Chiapas. Στα βουνά, τη ζούγκλα, τα Los Altos και τη βόρεια ζώνη μαίνεται ένας εμφύλιος πόλεμος, μη διακηρυγμένος που μεταφράζεται σε θάνατο, πείνα και εκδίωξη για χιλιάδες ινδιάνους choles, tzotziles και tzeltales. Η κυβέρνηση, στην προσπάθειά της να εξοντώσει την κοινωνική βάση του EZLN, επεκτείνει την στρατηγική που εφάρμοσε στη βόρεια ζώνη της Chiapas και σε άλλες περιοχές, προκειμένου να προωθήσει τη διαίρεση και τη σύγκρουση μεταξύ ινδιάνων, με τη βοήθεια των παραστρατιωτικών ομάδων.

Σε ολόκληρες περιοχές επικρατεί ο νόμος των πάνοπλων παραστρατιωτικών και των κυβερνητικών PRIístas, δεν υπάρχει ελεύθερη μετακίνηση και κάθε βδομάδα αναφέρονται νέοι αποκλεισμοί δρόμων, επιθέσεις, ενέδρες, δολοφονίες και εκτοπίσεις.

Στο δήμο του Chenalhó δεκά-

δες κοινότητες ζουν κάτω από το καθεστώς πολιορκίας και τρόμου, οι “αντιζαπατιστικές ομάδες αυτοάμυνας” καίνε σπίτια, κλέβουν τη λιγοστή παραγωγή, δολοφονούν και βιάζουν γυναίκες, υποχρεώνουν τις οικογένειες να πληρώσουν “φόρο πολέμου”, εξαναγκάζουν τους νέους σε στρατιωτική εκπαίδευση.

Ο Raul, νεαρός ινδιάνος της κοινότητας Los Chorros, διηγείται πώς οδηγήθηκε με τη βία από οπλισμένους PRIístas στο στρατόπεδο εκπαίδευσης της Santa Martha. Μετά από κάθε “μάθημα” τον υποχρέωναν να συμμετέχει σε γιορτές με πόρνες. Γι’ αυτό εξάλλου κατασκευάστηκε στην κοινότητα και το μοναδικό “ξενοδοχείο” της περιοχής. Ο Raul κατάφερε να διαφύγει και τώρα κρύβεται στο San Cristobal, όπου οι παραστρατιωτικοί πραγματοποιούν επιχειρήσεις σύλληψης των “λιποτακτών”.

Πάνω από 6000 ινδιάνοι, συμπαθούντες του EZLN και του PRD, εξακολουθούν αυτή τη στιγμή να βρίσκονται εκτοπισμένοι από τις κοινότητες τους, στα βουνά και σε πιο ασφαλείς περιοχές, χωρίς σπίτι, χωρίς φαγητό, χωρίς ρούχα. Πάνω από 40 είναι οι δολοφονημένοι του τελευταίου χρόνου, ενώ άλλοι 23 βρίσκονται φυλακισμένοι στο Cerro Hueco και το Yajalon.

Από την άλλη πλευρά, ο ομοσπονδιακός στρατός ενδυναμώνει την καθημερινή απειλητική παρουσία του στη ζούγκλα.

Στις αρχές Οκτωβρίου εγκαταστάθηκε νέο στρατόπεδο στις όχθες του ποταμού Euseba, πέντε χιλιόμετρα από την κοινότητα La Realidad, όπου κατά διαστήματα εμφανίζεται η γενική διοίκηση του EZLN.

Μόνο κατά τη διάρκεια αυτού του μήνα πέρασαν από την κοινότητα 1500 στρατιωτικά οχήματα όλων των τύπων με 9330 στρατιώτες, ενώ για μια διαδρομή 30 χλμ -μεταξύ Guadalupe Tepeyac και ποταμού Euseba- κάθε μήνα τα 1500 στρατιωτικά οχήματα διανύουν 3600 χλμ. (60 χλμ πήγαινε -έλα επί δύο φορές την ημέρα επί 30 ημέρες). Αυτή είναι η καθημερινή πραγματικότητα για τους ινδιάνους αυτής της γωνιάς της ζούγκλας.

Μέσα σε αυτόν τον πολεμικό χάρτη της Chiapas, ήρθε η ανακοίνωση του EZLN της 26ης Οκτωβρίου -που υπέγραφε ο subcomandante Marcos- και προειδοποιούσε για “τον άλλον πόλεμο που έρχεται, τον χειρότερο ό-

λων των πολέμων, αυτόν που εμπνέεται από το θρησκευτικό φανατισμό”. Στην αναλυτική αναφορά του στον πολιτικό ρόλο της καθολικής ιεραρχίας και στη συνεργασία της με την κυβέρνηση προκειμένου να απομονωθεί ο EZLN, ο Marcos υπογραμμίζει την “αναβαθμισμένη αποστολή” που καλείται να εκπληρώσει ο εκπρόσωπος του Βατικανού Mullor, στην προσπάθειά του να παίξει το “ενεργό ειρηνευτικό χαρτί” του και να υποκαταστήσει τους άλλους διαμεσολαβητές: τον επίσκοπο του San Cristobal, Samuel Ruiz και την Conai.

“Σχεδιάζει να χρησιμοποιήσει την επιρροή του στους κατά πλειοψηφία καθολικούς ινδιάνους του EZLN για να τους οδηγήσει στη σύντομη υπογραφή της ειρήνης και την αδιαπραγμάτευτη παράδοση των όπλων (...) Επίσης προσφέρεται ως διαμεσολαβητής για έναν από τους διεθνείς διαχειριστές της παγκοσμιοποίησης, τη Δια-αμερικανική Τράπεζα Ανάπτυξης (BID), ώστε να μπορέσει να συμμετάσχει στο μοίρασμα της πλούσιας πίτας των βουνών του μεξικάνικου νότου. Περισσότερα από 300.000 δολάρια αποτελούν τμήμα της επίθεσης της BID για την κατασκευή μιας παραλίας στη γη της ζαπατιστικής εξέγερσης (...) Ακολουθούν η πλούσια ξυλεία, το πετρέλαιο και το ουράνιο”.

Ο subcomandante Marcos καταγγέλλει επίσης τη δράση πολλών κυβερνητικών και ανεξάρτητων οργανώσεων που ξαφνικά ανακαλύπτουν “το милитарismo” και “την αδιαλλαξία” του EZLN που “μετατρέπεται σε κύριο εχθρό της κοινωνίας των πολιτών”. Λακωνική ήταν η αντίδραση των επισκόπων -μεταξύ αυτών και του Samuel Ruiz- που χαρακτήρισαν τις δηλώσεις του Marcos “λυπηρές και λανθασμένες”. Ο αρχιεπίσκοπος του San Cristobal -που μια βδομάδα μετά, μαζί με τον επίσκοπο Raul Vera και την ακολουθία τους έπεσε θύμα προειδοποιητικής επίθεσης των παραστρατιωτικών της Tila-, απομακρύνεται όλο και περισσότερο από τον EZLN και προσεγγίζει τον Mullor και την κυβέρνηση που υπερασπίζονται την “ενοχή της Εκκλησίας” και “του μεξικάνικου Κράτους” ενάντια στον “κίνδυνο των ομάδων πίεσης”.

Στο μεταξύ η πολιτική και κοινωνική επιρροή των ζαπατίστας διαρκώς αυξάνεται. Οι βάσεις στήριξης του EZLN εξαπλώνονται τώρα σε έξι από τις οχτώ περιοχές της Chiapas.

Στις 4 και 5 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά πο-

ρεία με πάνω από 2000 ζαπατίστας στην περιοχή των συνόρων Comalapa. Έκπληκτοι οι στρατιώτες είδαν να εμφανίζονται άντρες και γυναίκες με καλυμμένα τα πρόσωπα που έρχονταν από την κοινότητα Tierra y Libertad, προκειμένου να συμπαρασταθούν στους καταπιεσμένους συντρόφους τους της κοινότητας Paso Honda.

Το ίδιο συστηματικά συνεχίζεται η προσπάθεια για την αυτοοργάνωση της ζωής των ζαπατιστικών κοινοτήτων. Η μη κυβερνητική οργάνωση της Chiapas, Enlace Civil, που φαίνεται να διατηρεί την καλύτερη σχέση με τις ζαπατιστικές κοινότητες, σε αναλυτικό μήνυμά της, ζητά τη στήριξη των προγραμμάτων αγροοικολογίας, υγείας, εκπαίδευσης και ραδιοφώνου που προχωρούν στα πέντε Aguascalientes των ζαπατίστας. Περιληπτικά αναφέρει:

Αγροοικολογία. Στόχοι αυτού του προγράμματος είναι η τροφική αυτάρκεια των ινδιάνικων κοινοτήτων που αντιστέκονται, η προώθηση των οργανικών καλλιεργειών, η αποφυγή της χρήσης χημικών, η ικανότητα παραγωγής και πώλησης των πλεοναζόντων αγροτικών προϊόντων.

Εκπαίδευση. Συνδρομή στον εξοπλισμό των νέων σχολείων που θα λειτουργήσουν, για πρώτη φορά, στις εξεγερμένες κοινότητες από το Φεβρουάριο του 1998. Οι 162 ινδιάνοι-προαγωγοί της εκπαίδευσης προέρχονται από 81 κοινότητες και εκπαιδεύτηκαν στο Aguascalientes της Realidad.

Υγεία. Απευθύνεται έκκληση σε γιατρούς, νοσοκόμες/ους, παραϊατρικό προσωπικό και ομοιοπαθητικούς για να στηρίξουν τις εξεγερμένες κοινότητες. Επίσης απευθύνεται έκκληση για τον εξοπλισμό 5 κλινικών, μία για κάθε Aguascalientes.

Ραδιόφωνο. Ζητείται η αλληλεγγύη όλων των ελεύθερων και κοινοτιστικών ραδιοφώνων του κόσμου για να στηρίξουν με ηλεκτρονικό εξοπλισμό, τεχνικούς και ανθρώπους γνώστες του ραδιοφώνου τους 5 νέους σταθμούς ραδιοφώνων, ένα για κάθε Aguascalientes.

Να σημειωθεί ότι η παράδοση του όποιου υλικού θα πρέπει να είναι προσωπική και μόνο.

Για περισσότερες πληροφορίες:
ENLACE CIVIL / Ignacio Allende 4
San Cristobal de las Casas
29200 Chiapas-Mexico
Tel/fax: +52-967-82104

Ε.Π. Αθήνα

(...) Με την ιστορική αμηνσία και τις κενές εκκλήσεις για διάλογο δεν επιτυγχάνεται η ειρήνη, ούτε ξεπερνούνται τα εμπόδια. Εδώ -χρειάζεται να το επαναλάβουμε;- υπάρχει ένας πόλεμος. Εμείς βάσαμε τους νεκρούς και η κυβέρνηση βάσει τις ανακοινώσεις στον τύπο... και τους δολοφόνους (...) Αυτό που κατά βάθος συμβαίνει είναι πως υπάρχουν δύο μοντέλα διαλόγου που συγκρούονται.

Το ένα, αυτό που προτιμά το μεξικάνικο πολιτικό σύστημα, είναι ένας διάλογος μεταξύ των ελίτ. Δεν μας παίρνουν υπόψη τους και ούτε πρόκειται να μας πάρουν, ούτε εμάς, ούτε εσάς.

Το άλλο, αυτό που δίνει αληθινά αποτελέσματα, είναι ένας διάλογος μεταξύ όλων. Αυτό το δεύτερο μοντέλο διαλόγου είναι αυτό που εμείς επιχειρήσαμε να οικοδομήσουμε στο San Andres Sakamch'en de los Pobres.

Ο άλλος διάλογος, αυτός των από πάνω, βρίσκεται πιο κοντά στην εγγληματική συνειδητότητα ότι στον εκδημοκρατισμό. Είναι αυτό που ασκεί η κυβερνητική τάξη (...)

Η κυβέρνηση αρνείται να εφαρμόσει τις συμφωνίες γιατί αυτές είναι το αποτέλεσμα ενός νέου μοντέλου διαλόγου. Αν τις αποδεχόταν, θα ερχόταν το τέλος για το σχήμα του διαλόγου “των παραθύρων”, ένα διάλογο όπου κάποιος συγκροτείται για να απαιτήσει από την κυβέρνηση, η οποία και αποφασίζει, ένα διάλογο κορυφής, χωρίς κοινωνική συμμετοχή. Η εφαρμογή των συμφωνιών του San Andres θα σήμαινε την αναγνώριση από την πλευρά της κυβέρνησης πως είναι εφικτός ένας άλλος τύπος διάλογος, όπου οι απαντήσεις διαμορφώνονται από όλους τους συμμετέχοντες.

Στο 1ο τραπέζι του San Andres οι ινδιάνοι μετατράπηκαν σε πρωταγωνιστές και παραδειγματικούς δημιουργούς. Συμμετείχαν για να οικοδομήσουν τη μοίρα τους και όχι για να ζητήσουν, να αποδεχθούν ή να διαπραγματευθούν. Το Εθνικό Ινδιάνικο Κογκρέσο, που γεννήθηκε ως αποτέλεσμα αυτής της συνάντησης σκέψεων και αγώνων, αποτελεί σήμερα ένα δίκτυο ελπίδας και αγώνα. Οι Συμφωνίες του San Andres για τα Δικαιώματα και την Κουλτούρα των Ινδιάνων είναι αδιαπραγμάτευτες για τον EZLN. Αντιπροσωπεύουν τις καλύτερες επιδιώξεις των ινδιάνικων λαών του Μεξικού, όχι μόνο των ζαπατίστας. Δε μπορούμε να τις προσηλώσουμε ούτε να ξεχάσουμε την εφαρμογή τους, προς τιμή ενός πραγματισμού που έρχεται σε αντίθεση με τη δική μας πολιτική ηθική.

Η δέσμευσή μας στον αγώνα των ινδιάνων δεν έχει γίνει ούτε με την κυβέρνηση, ούτε με εμάς τους ίδιους, αλλά με όλους τους ινδιάνικους λαούς του Μεξικού, με την ιστορία, τον αγώνα και την αξιοπρέπειά τους.

Αυτό είναι το δικό μας πολιτικό καθήκον και δεν πρόκειται να αποδεχούμε τίποτα που να υποδηλώνει την αθέτηση ή τη διαπραγμάτευση της εκπλήρωσής του.

Η επιτυχία του Διαλόγου του San Andres θα είναι η επιτυχία ενός μοντέλου διαλόγου συμμετοχικού και ανοιχτού.

Γι’ αυτό η κυβέρνηση στοιχηματίζει στην αποτυχία του και προωθεί τη βία και την ατιμωρησία.

Γι’ αυτό εσείς και εμείς αγωνιζόμαστε ενάντια στη βία και την ατιμωρησία, για έναν αληθινό διάλογο.

Γι’ αυτό επιμένουμε στην εκπλήρωση των ινδιάνικων απαιτήσεων.

Γι’ αυτό απαιτούμε να τηρήσει το λόγο της.

Εντάξει. Υγεία και νίκη του αγώνα για την αλήθεια.

από τα βουνά του μεξικάνικου νότου,
Subcomandante Insurgente Marcos
Μεξικό, Νοέμβριος του 1997

Κάραβελ, Δεκέμβρης '84

Όταν η πορεία της Τρίτης 4 Δεκέμβρη ξεκίνησε για να "υποδεχθεί" την συνδιάσκεψη του Κάραβελ, των Ευρωπαίων νεοφασιστών, κανείς ποτέ δεν θα πίστευε πως θα ξετυλιγόταν μετά το φινάλε από την αστυνομική "όπερα" της βίας, των MAT, των ΜΕΑ, της απαγόρευσης συγκεντρώσεων, των μαζικών ξυλοδαρμών από τους "χορευτές" ροπαλοφόρους που η στέρηση των καθηκόντων τους από το Πολυτεχνείο του '80 νόμιζε πως θα ικανοποιηθεί ξανά μέσα και έξω από το πολιορκημένο διόρωφο της "Ρήξης". Και όμως, το μάθημα που πήρανε στο "Κάραβελ" και έξω από την Νομική ως τους γεμίσει τον κενό χρόνο τους, στις κλούβες και στην Ασφάλεια, μέχρι την επόμενη φορά που θα τολμήσουν να ξανακατεβούν στο ίδιο βήμα. Και τότε θα πούμε ξανά τα κάλαντα για τον καινούργιο χρόνο.

Δευτέρα 3 Δεκέμβρη: Σύντροφοι κάνουν διαδήλωση στην Αθήνα με κύριο σύνθημα "Απόψε φασίστες θα πεθάνετε" και επιτίθενται δυναμικά στα γραφεία της ΕΠΕΝ, στην Ακαδημίας. Η αστυνομία δείχνει τις πρώτες διαθέσεις προστασίας των "πνευματικών της ηγετών" και με τον άλλο ηγέτη της αστυνομίας Αρκουδέα μπαίνει μπροστά στα γραφεία της ΕΠΕΝ έτοιμη για βίαιη διάλυση των διαδηλωτών. Ο κόσμος έχει σταματήσει απέναντι και χειροκροτεί τις ενέργειες των αντιφασιστών συντρόφων. Η πορεία μπαίνει από την Χ. Τρικούπη με διάθεση να χτυπήσει τα γραφεία της ΕΝΕΚ, στην Ιπποκράτους. Σπάνε τα μπροστινά τζάμια και οι επιγραφές, ενώ επεμβαίνουν οι μπάτσοι. Σύντροφοι πετάνε φωτοβολίδα πάνω τους, ενώ συλλαμβάνεται μια κοπέλα.

Τρίτη 4 Δεκέμβρη: Η πορεία που έχει αρχίσει από τα Προπύλαια, κατευθύνεται προς το "Κάραβελ" του φασίστα Θεοδωρακόπουλου. Εκεί υπάρχει η συνδιάσκεψη της "Νέας Δεξιάς" των Ευρωπαϊκών νέων σχημάτων του ναζισμού. Αλμυράντε, Λεπέν και οι ντόπιοι φασίστες της ΕΠΕΝ. Η διαδήλωση, 2.500 σχεδόν άτομα από τον χώρο των αριστεριστών, αντιεξουσιαστών, αυτόνομων, αναρχικών, τροτσικιστών και οργανώσεων της άκρας αριστεράς, σπάει τον αρχικό κλοιό και επιτίθεται με μολότωφ, πέτρες, καπνογόνα στο ξενοδοχείο. Η μουσική από τα σπασμένα τζάμια και τα χρώματα από τα καπνογόνα θα συνοδευθεί από τις πέτρες στα MAT. Οι δυνάμεις καταστολής και τα ΜΕΑ του Κοκκινάκη, ενισχυμένα από φασίστες που βγή-

Αυτό το κείμενο αναδημοσιεύεται από το 5ο φύλλο της εφημερίδας "Σπάστης" (Φλεβάρης 1985)

καν από το "Κάραβελ" αρχίζουν να συγκρούονται με τους διαδηλωτές. Συλλαμβάνονται και χτυπιούνται εκεί και κατά την μεταφορά τέσσερα άτομα, συντάκτες της "Σοσιαλιστικής Προοπτικής", τον ένα μάλιστα τον τραβάγανε και οι φασίστες για να τον φέρουν μέσα στο "Κάραβελ". Η διαδήλωση χτυπάει το Χίλτον και 5 αμάξια έξω απ' αυτό. Προχωρώντας προς την Β. Σοφίας χτυπιέται ξανά μια κλούβα των MAT. Στα Προπύλαια ο κόσμος ξαναμαζεύεται, ενώ τα MAT χτυπάνε διαδηλωτές και περαστικούς. Ο κόσμος μαζεύεται έξω από την Νομική, ενώ φτάνουν κι άλλοι σύντροφοι από τους γύρω δρόμους. Οι αριστεριστές έχουν αποχωρήσει, ενώ η νύχτα λείει πως θα είμαστε όλοι μαζί ξανά. Ένα αυτοκίνητο γίνεται οδόφραγμα στην Μασσαλίας. Τα MAT κάνουν την πρώτη έφοδο, αλλά τα βρίσκουν σκούρα, αφού οι σύντροφοι από τους δρόμους και τις ταράτσες τους καλωσορίζουν με βροχή από πέτρες και σκόνη από πυροσβεστήρα. Οι συγκρούσεις με τα MAT συνεχίζονται, όσο συνεχίζεται και η χαρά της σύγκρουσης και της ζωής μέσα μας. Κυκλώνεται η περιοχή από MAT, ενώ γίνονται άλλα δύο οδοφράγματα στην Σίνα. Με ντουντούκα και υπαίθριες συνελεύσεις, ενώ ελέγχεται η Νομική και οι είσοδοί της, πληροφορούμε τον κόσμο για τα γεγονότα της επίθεσης στο "Κάραβελ". Τα MAT επιτίθενται ξανά από το πάνω μέρος της Σόλωνος, λίγο πιο πάνω από τον ΟΤΕ. Η απάντηση είναι η ίδια (...) και τα MAT οπισθοχωρούν. Όλοι οι σύντροφοι θα αποχωρήσουν μετά από συνέλευση, στις 10 και μισή περίπου. Οι συγκρούσεις στη Νομική θα περάσουν χωρίς απώλειες.

Τετάρτη 5 Δεκέμβρη: 200 περίπου άτομα ξεκινάνε από το Χημείο που είχε κλειστεί από τα MAT για να πάνε στα γραφεία της "Ρήξης". Εν τω μεταξύ η ΕΦΕΕ σε συμφωνία με την πρωτανεία των σχολών και το υπουργείο δημόσιας τάξης έχει κλείσει τις σχολές. Το φοιτητικό ά-

συλο έτσι κι αλλιώς έχει πάψει να υπάρχει. Δεν είμαστε ούτε φοιτητές, ούτε διασώζουμε να μεταφέρουμε την σύγκρουση στους δικούς μας τόπους, άλλωστε αυτό κάναμε και θα κάνουμε. Στην "Ρήξη" υπάρχουν κι άλλα άτομα, αριστεριστές, έτσι αποφασίζεται να γίνει πορεία συμπαράστασης προς τα γραφεία του ανακριτή όπου θα πήγαιναν τους 4 συλληφθέντες του "Κάραβελ". Μπροστά εκεί υπάρχουν MAT έτοιμα και σφίγγοντας με συμπάθεια τα γκλόμπι. Ο Μποσινάκης έχει βγάλει διαταγή πως αν δεν "διαλυθούν να τους πατήσετε στον λαιμό". Ο εισαγγελέας μαζί με τον Αρκουδέα φέρνουν την ανακοίνωση περί "απαγόρευσης της συγκέντρωσης". Η διαδήλωση παίρνει τον δρόμο για πίσω, στην Θεμιστοκλέους, για να συζητήσει στα γραφεία της "Ρήξης". Τα MAT επιτίθενται έξω από την "Ρήξη". Γύρω στους 30 συντρόφους τους πετάνε πέτρες, ενώ ο κόσμος κλείνεται στα γραφεία. Η αντίσταση έξω σπάει, ενώ θα μπορούσε να κρατήσει αν ο κόσμος την μετέφερε από τα μπαλκόνια στον δρόμο. Το ίδιο λάθος με την χθεσινή νύχτα, όταν έπρεπε να κρατηθεί η Νομική και να προχωρήσει σε κατάληψη. Τα MAT χτυπάνε την πόρτα, ενώ αυτή έχει οχυρωθεί από μέσα και δεκάδες άτομα περιμένουν με τα ξύλα μια πιθανή είσοδό τους. Τα ΜΕΑ ξανακάνουν επίθεση, αλλά βρίσκοντας αδύνατη την εισβολή τους, χτυπήσανε περαστικούς και κόσμο που παρακολουθούσε από την συμβολή Κωλέττη και Θεμιστοκλέους τα γεγονότα. Το ξύλο δεν το γλυτώσανε ακόμα και μέλη της ΠΑΣΚΕ. Ομάδα συντρόφων εγκαθίσταται στην ταράτσα, στην οποία προϋπήρχαν από την ανακαίνιση του κτιρίου εκατοντάδες κεραμίδια και τούβλα. Συμφωνείται μεταξύ τους πως θα χτυπήσουν μόνο όταν επιχειρηθεί εισβολή από την κεντρική πόρτα. Μπαίνουν παρατηρητές στην διπλανή ταράτσα. Η ντουντούκα της αστυνομίας ανακοινώνει πως "είστε όλοι κρατούμενοι και κατηγορούμενοι για αδικήματα του ποινικού δικαίου" και απαιτεί την παράδοση μέσα σε λίγη ώρα. αλλιώς θα εκκενωθεί το κτίριο. Κάτι που εμείς νομίζουμε πως σε καμία περίπτωση δεν θα ήταν πραγματοποιήσιμο, αν ο κόσμος μέσα βέβαια είχε καταλάβει τις δυνάμεις του και δεν άφηνε ανυποστήρικτο το αίτημα του: να κρατάει και να μην παρατάει το δικαίωμά του να έχει τον χώρο του με τον δικό του τρόπο. Ακόμα και αν οι μπάτσοι τολμούσαν να εισβάλλουν, τους υποσχόμαστε μερικά ακόμα τούβλα από την χθεσινή νύχτα. Τα MAT απομακρύνουν συνέχεια τον κόσμο από τους γύρω δρόμους. Δεν θέλουν μάρτυρες, παρά μόνο τις ασπίδες τους καθρέφισμα της δυτικογερμανικής κτηνωδίας τους. Έχουν χτυπηθεί μέχρι την ώρα της παράδοσης αρκετά άτομα, μαθητές, περαστικοί, διαδηλωτές (...). Τα MAT κυνηγάνε τον κόσμο προς τα Εξαρχεία για άνοιγμα του δρόμου και φωνάζουν σε πολίτες "φύγετε από δω ρε, θα σας σκοτώσουμε". Φθάνουν εν τω μεταξύ κλούβες και ενισχύσεις. Ο κόσμος αρχίζει να παραδίδεται. Άνδρες της ασφάλειας και ΜΕΑ κάνουν τις ανάλογες υποδείξεις. Οι κλούβες θα γεμίσουν για να διασκορπίσουν μετά τους 120 διαδηλωτές στα τμήματα. Νωρίτερα έχει συλληφθεί ο Γ. Καραμπελιάς. Η περιφρούρηση της ταράτσας μένει τελευταία και αρνείται να παρα-

δοθεί, διαφεύγοντας από τις γύρω ταράτσες. Τελευταία μάζωξη του κόσμου φωνάζοντας συνθήματα διαλύεται από τα MAT. Στο απέναντι κτίριο των "Εργατικών Συσπειρώσεων" ο κόσμος παραμένει κλεισμένος φωνάζοντας συνθήματα, αρνούμενος να παραδοθεί. Μετά τις 12 όλα έχουν πια τελειώσει. Οι κουβέντες και η τρομοκρατία αντικατέστησαν τον αέρα της χθεσινής νύχτας.

Την Πέμπτη 6 Δεκέμβρη γύρω στα 100 άτομα κλείνονται στα Προπύλαια από ισχυρές δυνάμεις MAT. Ανακοινώνεται η "απαγόρευση των συγκεντρώσεων" και ότι "θα συλληφθούν όλοι αν δεν αποχωρήσουν δύο-δύο". Ο κόσμος αποχωρεί προς τα Εξαρχεία και την Νομική. Τα ΜΕΑ επιτίθενται και πραγματοποιούν συλλήψεις (...) Γίνονται πορείες στην Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, τα Χανιά, το Ηράκλειο και στο εξωτερικό (Γαλλία, Δ. Γερμανία, Ιταλία), ενώ βγαίνουν διάφορα ψηφίσματα συμπαράστασης από διάφορους συλλόγους και πολίτες. Οι εφημερίδες υποστηρίζουν το χτύπημα της αστυνομίας σε "200 αλήτες που αναστατώνουν την γαλήνη του κοινοβουλευτικού έργου" (...) Η δημοκρατία του κεφάλαιου έχει απ' όλα. Ένα ποικιλόχρωμο σύνολο της πολιτικής, μπορεί πολύ πιο εύκολα να εξαφανίσει τους μοναδικούς του πολιτικούς αντιπάλους: την αντιπολίτευση, την μόνη που υπάρχει, το πιο ζωντανό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας. Τον χώρο της αυτονομίας που ανάβει πάντα το σπέρτο καλώντας το προλεταριάτο στα οδοφράγματα. Εκεί που θα αυτοδιευθύνει την ζωή του και θα ρίξει την εξουσία στο ρέμα των νόμων της. Οι συλλήψεις αποδεικνύονται φιάσκο. Κάτι συζητήσεις στο Χημείο, στη Νομική και στη "Διάνα" μεταφέρουν την έκρηξη στα πίσω καθίσματα αδραναιοποιημένη. Ο καιρός θα δείξει γρήγορα ποιός έχει να πει δυο "καλά λόγια" στην εξουσία.

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ "ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ"

Μποπάλ, Δεκέμβρης '84

Στον απόηχο της συνδιάσκεψης του Κιότο, συμπληρώθηκαν 13 χρόνια από την έκρηξη, στις 3 Δεκέμβρη του 1984, στο χημικό εργοστάσιο της UCAR στο Μποπάλ της Ινδίας. Η έκρηξη προκάλεσε το θάνατο, την τύφλωση, βαρεία εγκαύματα και αναπηρίες σε χιλιάδες άτομα. Η εταιρεία UCAR απάντησε με προσφορά αποζημίωσης συνολικού ύψους 2.500 δολλαρίων...

Γιούκαρ: 2.000 νεκροί - 20.000 τυφλοί

Αλλά υπάρχουν και οι άνθρωποι που έχουν πεθάνει από την έκρηξη...
13. 8.21 Δ. Γερμανία, 987 νεκροί
20. 6.82 Σιν. 18.78 νεκροί
19. 4.27 Σιν. 1984, 185 νεκροί
7. 8.82 Σιν. 1.980 νεκροί
27. 12.78 Ινδία, 421 νεκροί
19. 11.84 Σιν. 682 νεκροί

Η καταστροφή στην Ινδονησία συνεχίζεται

ΟΙ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ

Οπου μαίνονται στην Ινδονησία εδώ και πέντε μήνες, έχουν αναζωπυρωθεί, προκαλώντας ανυπολόγιστες καταστροφές στο τοπικό (και όχι μόνο) οικοσύστημα και απειλώντας τη ζωή χιλιάδων ανθρώπων, που ζουν σε απομονωμένες περιοχές. Τουλάχιστον είκοσι εκατομμύρια άνθρωποι πνίγονται από τον καπνό, που καταστρέφει επίσης τις σοδειές, εκτός από τις ζημιές που προκαλεί η φωτιά. Οι πυρκαγιές επεκτείνονται τώρα προς το κέντρο και τα νότια της Σουμάτρας, καθώς και τα νοτιοδυτικά του Καλιμαντάν. Οι φλόγες έχουν φτάσει το Εθνικό Πάρκο του Lorentz, όπου ζουν μεγάλοι πληθυσμοί Παπούα. Το Πάρκο, έκτασης 1.5 εκατομμυρίου εκταρίων, αποτελεί το μεγαλύτερο κομμάτι παρθένας γης στην Ινδονησία.

Οι επίσημες εκτιμήσεις για την ως τώρα καταστροφή υπολογίζουν τα καμένα δάση σε 800.000 εκτάρια, ανεξάρτητη οικολογική κίνηση της χώρας, πάντως, τα υπολογίζει σε 1.7 εκατομμύρια. Η καταστροφή είναι μεγαλύτερη κι απ' αυτή που είχε προκαλέσει ο "Ελ Νίνιο" το 1984, όταν καταστράφηκε ένα εκατομμύριο εκτάρια δάσους από ανεξέλεγκτες φωτιές. Το σίγουρο είναι ότι τα κυριότερα δάση της Ινδονησίας (που είχαν εξαιρετικά πλούσιο οικοσύστημα) έχουν υποστεί ανεπανόρθωτες βλάβες, ενώ τα δευτερεύοντα θα μπορέσουν να ξαναμεγαλώσουν μόνο αν αφεθούν για πολλά χρόνια.

Είκοσι εκατομμύρια ινδονήσιοι είναι εκτεθειμένοι καθημερινά στον καπνό από τις πυρκαγιές, 30.000 πάσχουν ήδη από αναπνευστικά προβλήματα, όπως άσθμα και βρογχίτιδα. Δεκάδες έχουν καεί, χωρίς να υπάρχουν πληροφορίες για αυτόχθονες πληθυσμούς που ζουν μέσα στα δάση και είναι πιο ευάλωτοι. 300.000 Παπούα κινδυνεύουν ά-

μεσα από την πείνα, καθώς εξαρτώνται αποκλειστικά από α δάση για τη διατροφή τους. Ζουν κυρίως με βολβούς που καλλιεργούν οι ίδιοι και τη χοιροτροφία. Η παρατεταμένη ξηρασία, εξαιτίας του "λ Νίνιο" τους έχει δημιουργήσει σοβαρό πρόβλημα, και ήδη έχουν αρχίσει να προσβάλλονται από αρρώστιες, όπως η δυσεντερία. Συνήθως αφήνουν κάποια κομμάτια γης για εφεδρεία, που αρκούν για δύο ή τρεις μήνες, η ξηρασία όμως έχει φτάσει ήδη τους έξι (από τον Μάιο), και πολλά ποτάμια, ειδικά στα ορεινά, έχουν ξεραθεί τελείως. Η ποσότητα βροχόπτωσης στην περιοχή είναι κανονικά πολλαπλάσια αυτής της Ευρώπης, με σχεδόν καθημερινές καταρρακτώδεις βροχές. Τους τελευταίους έξι μήνες, όμως, στα ορεινά έχει βρέξει μόλις τρεις φορές! Οι Indonesian Times ανέφεραν στις 21 του μήνα ότι 552 Παπούα έχουν πεθάνει από ασπία, αριθμός πιθανότατα πολύ μικρότερος από τον πραγματικό, αφού υπάρχει μεγάλο πρόβλημα επικοινωνίας με τις περιοχές που ζουν, ενώ ήδη από τον Σεπτέμβριο είχαν αναφερθεί κρούσματα χολέρας. Η πληροφόρηση για τους Παπούα ήταν πάντα δύσκολη, από το 1963 που η Ινδονησία προσάρτησε το δυτικό κομμάτι της Νέας Γουινέας, αφού η είσοδος στους δημοσιογράφους είναι συνήθως απαγορευμένη. Λίγα πράγματα έχουν διαρρεύσει σχετικά με παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τα στρατεύματα κατοχής. Το μόνο γεγονός που έτυχε μεγάλης δημοσιότητας ήταν το πρόσφατο σκάνδαλο της λειτουργίας του μεγαλύτερου αχαιού ορυχείου στον κόσμο, της πολυεθνικής Freeport Mc Moran.

Όπως κάθε χρόνο, για τις πυρκαγιές κατηγορούνται οι αυτόχθονες πληθυσμοί, όπως οι Παπούα και οι Κούμπου. Αυτοί συνηθίζουν να καίνε μικρά κομμάτια γης, να τα καλλιεργούν για κάποιο μικρό διάστημα και μετά να τα αφήνουν ακαλλιέργητα για μεγαλύτερο. Η μέθοδος αυτή ακολουθείται χιλιά-

δες χρόνια και δεν εξαντλεί τις φυσικές πηγές. Από την άλλη, οι μαλαισιανοί άποικοι χρησιμοποιούν τη φωτιά και την πλήρη ξύλευση των δασών για να κάνουν χώρο για νέους οικισμούς, καθώς τα κύρια νησιά της Ινδονησίας, η Ιάβα, το Μπαλί και το Σουλαβέσι πάσχουν από υπερπληθυσμό. Κάθε άποικος παίρνει δύο εκτάρια γης από την κυβέρνηση, που συνήθως έχει αφαιρεθεί από τους αυτόχθονες, και επιπλέον, οι άποικοι δεν ξέρουν να το καλλιεργήσουν, καθώς αυτή η γη έχει ειδικές απαιτήσεις. Μόνο στα νότια του Καλιμαντάν έχει αποψιλωθεί έκταση ενός εκατομμυρίου εκταρίων για να υποδεχτεί 60 χιλιάδες οικογένειες αποίκων. Το πρόγραμμα εποίκισμού χρηματοδοτείται από την Παγκόσμια Τράπεζα και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Φαίνεται όμως ότι ούτε αυτή είναι η αιτία των πυρκαγιών. Φωτογραφίες που πάρθηκαν από δορυφόρους, συγκρινόμενες με τους χάρτες περιοχών των ποιών η ξύλευση είχε παραχωρηθεί σε εταιρίες, οδήγησε τους ειδικούς στο συμπέρασμα ότι το 90 % των πυρκαγιών έχει προκληθεί από αυτές. Αφού κόψουν τα εμπορικά δέντρα, βάζουν φωτιά για να καθαρίσουν την περιοχή, μια και αυτή είναι η φτηνότερη μέθοδος. Το κράτος κάνει τα στραβά μάτια, αν και αυτή η μέθοδος είναι απαγορευμένη, γιατί έχει τεράστια κέρδη από την παραχώρηση δασών σε εταιρίες ξυλείας. Η Ινδονησία παράγει ετήσια 37 εκατομμύρια κυβικά μέτρα ξυλείας, για να παραχθεί η οποία εξαφανίζεται το 2 % των δασών της. Για σύγκριση, οι Φιλιππίνες παράγουν μόλις τρία εκατομμύρια κυβικά μέτρα ξυλείας το χρόνο. Σχεδόν κάθε μέτρο δάσους έχει ήδη παραχωρηθεί για εκμετάλλευση. Ακόμη και η Irian Jaya, πατρίδα των Παπούα, έχει παραχωρηθεί σε εταιρίες ξυλείας και εξόρυξης ορυκτών. Υπολογίζεται πως με αυτό το ρυθμό το 43 % των ειδών χλωρίδας και πανίδας της νοτιοανατολικής Ασίας θα έχει εξαφανιστεί μέχρι το τέλος του αιώνα.

Ο Γ.Γ. της Διεθνούς Αμνηστίας στον Mumia Abu Jamal

Στις 25 Νοεμβρίου, ο γ.γ. της Διεθνούς Αμνηστίας, Pierre Sané, επισκέφτηκε τους θανατοποινίτες στις φυλακές της Πενσυλβάνια, Mumia Abu Jamal και Scott Blystone. Αμέσως μετά την επίσκεψη δήλωσε τον αποτροπιασμό του για τις συνθήκες κράτησης των μελλοθανάτων, στη φυλακή υψίστης ασφάλειας Supermax, όπου κρατούνται οι περισσότεροι μελλοθανάτοι.

"Η πτέρυγα μελλοθανάτων στην Πενσυλβάνια μοιάζει και δίνει την αίσθηση νεκροτομείου. Τα πάντα είναι αυτοματοποιημένα, δεν υπάρχει άνθρωπος πουθενά. Από τη στιγμή που φτάνει ο καταδικασμένος, η πολιτεία προσπαθεί να τον σκοτώσει αργά, συστηματικά - πρώτα ψυχικά και μετά σωματικά".

Σύμφωνα με τις μαρτυρίες των κρατούμενων, αυτές οι προσπάθειες περιλαμβάνουν κακοποίηση από τους φρουρούς, απομόνωση, συνεχή στέρηση δικαιωμάτων, απρόκλητες τιμωρίες και παρενόχληση των επισκεπτών, στους οποίους συχνά απαγορεύεται η είσοδος στις φυλακές. Οι κρατούμενοι μίλησαν για την εμπειρία της καταδίκης σε θάνατο. Ο Mumia είπε: "Υπάρχουν έξι κελιά, κλουβιά καλυμμένα με πλαστικό. Μπροστά στο καθένα υπάρχει ένα κουτί που περιέχει την τηλεχειριζόμενη κάμερα με την οποία μας παρακολουθούν, 24 ώρες το 24ωρο. Ο φρουρός που μας παρακολουθούσε αντικαταστάθηκε από μια απρόσωπη κάμερα. Είναι όλα μέρος της διαδικασίας απανθρωποποίησης".

Ο Scott Blystone είπε: "Έρχονται στο κελί σου. Καταλαβαίνεις ότι φέρνουν το ένταλμα (εκτέλεσης), επειδή είναι πολύ ευγενικοί. Έρχονται με δώδεκα φρουρούς. Σου βάζουν χειροπέδες, ζώνη, αλυσίδες στα πόδια. Ακούς την καρδιά σου να χτυπάει καθώς ελέγχουν τις φλέβες σου για να δουν αν αντέχουν τη βελόνα της ένεσης [που θα σε σκοτώσει. Σου παίρνουν τα μέτρα για το νεκρικό κόστούμι. Παίρνουν τηλέφωνο την οικογένειά σου και της λένε από που θα παραλάβει το πτώμα".

Οι δικηγόροι είπαν ότι ο κυβερνήτης της πολιτείας υπογράφει τα εντάλματα εκτέλεσης, ενώ ακόμη εκκρεμούν οι εφέσεις των καταδικασμένων. Αυτή η διαδικασία είναι σαν βασανιστήριο. Κάθε φορά που υπογράφεται ένα ένταλμα από τον κυβερνήτη, κάποιοι συγγενείς δέχονται ένα τηλεφώνημα που τους ανακοινώνει ότι ο άνθρωπος τους θα πεθάνει.

Ο γ.γ. της Διεθνούς Αμνηστίας δήλωσε ιδιαίτερα προβληματισμένος που οι φύλακες κατάσχεσαν κάποιες σημειώσεις που είχε φέρει στο επισκεπτήριο ο Blystone, όπου περιέγραφε κακοποίηση από φύλακες και ανέφερε τα ονόματά τους. Τώρα, υπάρχει σοβαρή πιθανότητα να υποστεί αντίποινα για όσα αναφέρει σε αυτές.

Ο Pierre Sané δήλωσε πως η Διεθνής Αμνηστία έχει σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσο ήταν δίκαιη η δίκη και καταδίκη του Mumia Abu Jamal, και εξετάζει αν είναι σύμφωνη με τους διεθνείς κανόνες δικαίου. Φοβάται πως η καταδίκη του ήταν αποτέλεσμα της ρατσιστικής προκατάληψης που φαίνεται πως χαρακτηρίζει τις περισσότερες καταδίκες σε θάνατο στην Πενσυλβάνια.

Ακόμη, δήλωσε αγανακτισμένος που φτωχοί κατηγορούμενοι, όπως ο Scott Blystone, δεν έχουν τα μέσα να υπερασπίσουν τον εαυτό τους, ακόμη κι όταν κινδυνεύει η ζωή τους. Ο Blystone εκπροσωπήθηκε στη δίκη του από έναν ασκούμενο εδώ και τρεις μήνες, χωρίς καθόλου πείρα σε υποθέσεις δολοφονίας, που παρέλειψε να παρουσιάσει στο δικαστήριο κρίσιμα στοιχεία που θα μπορούσαν να είχαν γλυτώσει τον πελάτη του. "Το σύστημα δεν δούλεψε για τον Scott Blystone, όπως δεν δουλεύει καθημερινά για πολλούς φτωχούς ανθρώπους, που δεν έχουν χρήματα για επαρκή νομική εκπροσώπηση", δήλωσε ο Sané.

Απηύθυνε έκκληση προς τον κυβερνήτη και το γενικό εισαγγελέα να ερευνήσουν τη ρατσιστική και άδικη επιβολή της θανατικής ποινής στην πολιτεία της Πενσυλβάνια και να παγώσουν όλες τις εκτελέσεις. Η Ένωση Δικηγόρων της Φιλαδέλφειας, η μεγαλύτερη της πολιτείας, υποστήριξε την αναστολή όλων των εκτελέσεων, εκφράζοντας τις ανησυχίες της πως η θανατική ποινή πιθανότατα επιβάλλεται σε ανθρώπους που δεν είχαν επαρκή νομική υποστήριξη, και επιπλέον υπάρχει και φυλετική ανισότητα στην επιβολή της.

Αναβρασμός στις φυλακές της Λ. Αμερικής

Τουλάχιστον 25 κρατούμενοι σκοτώθηκαν την τελευταία εβδομάδα σε φυλακές στη Βενεζουέλα, ενώ είναι άγνωστο πόσα θύματα υπήρξαν μετά από έκρηξη σε φυλακή του Καρακάς την Τετάρτη. Την έκρηξη προκάλεσε χειροβομβίδα που σύμφωνα με μάρτυρες κρατούσε ένας κρατούμενος. Δεκαπέντε άτομα μεταφέρθηκαν σε τοπικά νοσοκομεία. Έξω από τη φυλακή, όπου είχαν συγκεντρωθεί πολλοί συγγενείς των φυλακισμένων έγινε ανταλλαγή πυροβολισμών μεταξύ αγνώστων. Τη Δευτέρα, τέσσερις κρατούμενοι βρέθηκαν νεκροί με τραύματα από σφαίρες σε άλλη φυλακή. Την επόμενη μέρα, έγινε αλλού σύγκρουση μεταξύ κρατούμενων με αποτέλεσμα πέντε νεκρούς και 29 τραυματίες, ενώ την ίδια μέρα, 16 άτομα πέθαναν μετά από πυρκαγιά σε φυλακή υψίστης ασφάλειας του Μαρακάμπο, που σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση, προκλήθηκε από βραχυκύκλωμα.

Οι φυλακές της Βενεζουέλας, όπως και στις πε-

ρισσότερες χώρες της Λατινικής Αμερικής, έχουν πολλαπλάσιους κρατούμενους από όσους έχουν σχεδιαστεί να συντηρούν, με αποτέλεσμα πολύ κακές συνθήκες διαβίωσης και συνεχή βίαια επεισόδια. Από το 1958, επτά φυλακές στη χώρα έχουν κλείσει, ενώ ο αριθμός των φυλακισμένων έχει διπλασιαστεί. Σε σύγκρουση μεταξύ συμμοριών στη φυλακή La Sabaneta, το 1994, σκοτώθηκαν περισσότερα από 100 άτομα. Πέρσι, φύλακες έβαλαν φωτιά στη φυλακή La Planta, σκοτώνοντας 25 κρατούμενους.

Στη Βραζιλία, έγινε την Κυριακή εξέγερση σε φυλακή κοντά στο Σάο Πάολο, όπου 113 κρατούμενοι κράτησαν 30 ομήρους για μία μέρα, ενώ στην Ονδούρα, περισσότεροι από 400 δραπέτευσαν μετά από μια σειρά εξεγέρσεων κατά τη διάρκεια των οποίων καταστράφηκαν τέσσερις φυλακές.

Πριν δύο εβδομάδες, 15 βαριά οπλισμένοι μασκοφόροι επιτέθηκαν σε φυλακή στα σύνορα των πολιτειών Τσιάπας και Ταμπάσκο, στο Μεξικό, και κατάφεραν να απελευθερώσουν 32 από τους 106 κρατούμενους, αφού εξουδετέρωσαν με γροθιές πέντε φρουρούς. 12 από τους δραπέτες ξαναπιάστηκαν αργότερα από το στρατό και την αστυνομία.

Μολότοφ στα γενέθλια του Πινοσέτ

Τουλάχιστον 26 άτομα τραυματίστηκαν και 120 συνελήφθησαν την Τρίτη στο Σαντιάγο, πρωτεύουσα της Χιλής, όταν διαδηλωτές κατά του πρώην δικτάτορα Πινοσέτ, που γιόρταζε τα 82α γενέθλιά του συγκρούστηκαν με την αστυνομία, ρίχνοντας πέτρες και μολότοφ. Η αστυνομία χρησιμοποίησε πυροσβεστικές αντλίες και δακρυγόνα και την επόμενη μέρα ανακοινώθηκε από τις τοπικές αρχές ότι θα γίνει έρευνα για τις καταγγελίες αστυνομικής βιαιότητας κατά τη διάρκεια των επεισοδίων.

Ο Πινοσέτ σκοπεύει να αποσυρθεί του χρόνου από την ηγεσία του στρατού, στην οποία βρίσκεται εδώ και 25 χρόνια, για να πάρει μια θέση στη Γερουσία, θεσμό που καθιέρωσε ο ίδιος και όπου το δικαίωμα συμμετοχής έχουν όλοι οι πρώην πρόεδροι. Μετά τα επεισόδια, προειδοποίησε τους αντιπάλους του πως ο στρατός γνωρίζει ποιοι είναι, και ότι οποιαδήποτε επίθεση κατά αξιωματικού θα θεωρηθεί επίθεση κατά του στρατού.

Ο Πινοσέτ, αν και έχει αποσυρθεί από την "προεδρία" εδώ και οκτώ χρόνια, εξακολουθεί να παίζει ενεργό ρόλο στην πολιτική και οικονομική ζωή της Χιλής, προκαλώντας έντονες αντιδράσεις. Ήταν δικτάτορας της χώρας από το 1973 μέχρι το 1990. Ανθρωπιστικές οργανώσεις υπολογίζουν σε περίπου 3.000 τις δολοφονίες αντιφρονούντων σε αυτό το διάστημα. Εναντίον του δεν απαγγέλθηκαν ποτέ κατηγορίες, μια και εξακολουθεί να διατηρεί έλεγχο στον κρατικό μηχανισμό. Πάντως, ένα ισπανικό δικαστήριο επιδιώκει να τον δικάσει για γενοκτονία.

Η ψυχιατρική ως μία μορφή κοινωνικού ελέγχου

Η ψυχιατρική και τα παρακλάδια της, πέρα από τη γενική, αποξενωτική και καταπιεστική λειτουργία τους ως ξεχωριστές επιστήμες, έχουν έναν ειδικό ρόλο: δημιουργούν και συντηρούν εργαλεία συναίνεσης, διακανονίζουν τους μηχανισμούς κοινωνικής αποδοχής και αποκλεισμού. Εφόσον χωρίς πόνο δεν μπορεί να υπάρξει ούτε ολοκλήρωση, ούτε αποκλεισμός, οι επιστήμες της ψυχής θέτουν σε εφαρμογή και εξαπλώνουν την αναισθησία: όπως όλες οι πρακτικές που έχουν σκοπό την παρηγορία των καταπιεσμένων ανθρώπων (δηλαδή τον περιορισμό της συνείδησής τους) οδηγούν τελικά σε μεγαλύτερη καταπίεση. Για το λόγο αυτό η ψυχιατρική πρέπει να εξαφανιστεί με μια επανάσταση η οποία αφορά στο σύνολο της κοινωνίας: τότε, τελικά, θα είναι δυνατή η πραγματοποίηση της υγείας: ο θρίαμβος της ύπαρξης ως μία δημιουργικά ελεύθερη σχέση μεταξύ του μεμονωμένου ανθρώπου και του συνόλου, εμπειρία ως περιπέτεια, γνώση ως περιπέτεια της ζωής.

Με την παρέμβαση αυτή θέλουμε να επιστήσουμε την προσοχή σας σε μία πολύ εξαπλωμένη μορφή κοινωνικού ελέγχου, η οποία όμως έχει σπάνια αναγνωριστεί ως τέτοια. Η ψυχιατρική εμφανίζεται ως μία ιατρική επιστήμη και, ως εκ τούτου, απολαμβάνει την αποδοχή εκείνων που ασκούν κριτική στα άλλα όργανα κοινωνικού ελέγχου που το κεφάλαιο έχει στη διάθεσή του. Δεν γίνεται αντιληπτό ότι η ίδια η ιατρική επιστήμη, εμποτισμένη από την ψυχιατρική ιδεολογία, είναι μία μορφή κοινωνικού ελέγχου. Για το λόγο αυτό είναι γενικά αποδεκτό, εδώ και χρόνια, να απομονώνονται και να καταστρέφονται εκατομμύρια άνθρωποι από τους ψυχιάτρους, όπως έγινε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζί. Η ψυχιατρική βασίζεται σε μία εντελώς αυθαίρετη έννοια: στην ψυχική αρρώστια. Όμως η ψυχική αρρώστια είναι ανύπαρκτη επιστημονικά, δεν μπορεί να αποδειχθεί αντικειμενικά. Η ψυχική αρρώστια προϋποθέτει την απουσία ελευθερίας και μπορούμε να αποδείξουμε ότι είναι προϊόν επιδιώξεων σχετικών με την κυριάρχηση και τη διευκόλυνση της οικονομίας και της πολιτικής: επομένως δεν πρόκειται για ένα ιατρικό ζήτημα. Στην πραγματικότητα, παρόλες τις αναριθμητές επιστημονικές διατριβές, κανείς δεν μπορεί ή δεν έχει γίνει ικανός να δώσει έναν πειστικό ορισμό. Στην πράξη, ως ψυχικά ασθενείς μπορεί να οριστεί ο οποιοσδήποτε παρακολουθείται από ψυχιατρικούς φορείς. Ένας τέτοιος ορισμός, όμως, ο μόνος πιθανός, είναι μια παραχώρηση στο σύστημα, δηλαδή στο μοναδικό κριτή.

Η μελέτη της μη ψυχιατρικής σκέψης πρέπει να μας βοηθήσει στην αναζήτηση και στον πειραματισμό ενός τρόπου ζωής, τον οποίο

Το κείμενο που ακολουθεί προέρχεται από τη 2η διηπειρωτική, που έγινε το περασμένο καλοκαίρι στην Ισπανία. Αποτελέσε την εισήγηση του Gruppo d' iniziativa non psichiatrica (Αντι-ψυχιατρική ομάδα) του κοινωνικού κέντρου Kinesis, σε μία από τις συζητήσεις που έγιναν με γενικό θέμα "Ενάντια σε κάθε μορφή αποκλεισμού και περιθωριοποίησης" και ειδικό θέμα "Φυλακισμένοι της συνείδησης και της κοινωνίας".

ο η ψυχιατρική προκατάληψη απαγορεύει και εξοβελίζει από τη ζωή και τη γλώσσα μας, χρησιμοποιώντας τα όργανα της καταστροφής της ζωής και της ανθρώπινης εμπειρίας. Σκοπός μας δεν είναι ούτε η αντιμετώπιση του ψυχιατρικού προβλήματος από μία ιδιαίτερη οπτική, ούτε η αναζήτηση κάποιων εναλλακτικών θεραπειών, αλλά να οδηγήσουμε τη συζήτηση ξανά στις υπαρκτές δομές και στις κοινωνικές σχέσεις. Αν θέλουμε να τοποθετήσουμε τους εαυτούς μας σε μία προοπτική συνολικής ρήξης και αντιπαράθεσης με το υπάρχον καθεστώς, πρέπει να θεωρήσουμε την ψυχιατρική σαν ένα συμβολικό και ολοκληρωμένο στοιχείο μιας βίαιης και εξουσιαστικής κοινωνίας. Η διάγνωση της σχιζοφρένειας, της κατάθλιψης, της παράνοιας, και ούτω καθεξής, γίνονται στη βάση συμπεριφορών και όχι στη βάση πραγματικών αλλοιώσεων ή βλαβών του εγκεφάλου. Η εφεύρεση της ψυχικής αρρώστιας νομιμοποιεί την καταπίεση μη συμβατικών μορφών ύπαρξης από το ισχύον κοινωνικό σύστημα.

Όποιος διαφωνεί, όποιος είναι διαφορετικός, θεωρείται τρελός, θεωρείται ότι έχει πληγεί από κάποια εγκεφαλική δυσλειτουργία. Απέναντι στους μη συμβατικούς τρόπους ζωής και σκέψης, η ψυχιατρική επιφυλάσσει μία καταναγκαστική και εξουσιαστική μεταχείριση, επιδιώκει την εξάλειψή τους. Χαράζει ένα ξεκάθαρο σύνορο ανάμεσα σε διαφορετικές συμπεριφορές και τις ονομάζει υγιείς και άρρωστες. Κάνει απόλυτη την έννοια του κανονικού και θεραπεύει ό,τι δεν αποτελεί μέρος της βίας της "κοινωνικής αποκατάστασης".

Είναι φανερό ότι ορίζουμε, τι είναι υγιές και τι άρρωστο, αυθαίρετα και εξαρτώμενοι πάντοτε από προσωρινές και τοπικές συμβάσεις. Ας σκεφτούμε μόνο, ότι οι ίδιες συμπεριφορές είχαν, σε συγκεκριμέ-

νες ιστορικές περιόδους, ταξινομηθεί ως ψυχικές αρρώστιες, ενώ σε άλλες όχι.

Για παράδειγμα ο αυνανισμός, που θεωρούνταν πραγματική ψυχική αρρώστια μέχρι είκοσι χρόνια πριν, έχει πλέον πάψει να θεωρείται αρρώστια και έχει ολοκληρωτικά επαναξιολογηθεί για τις θεραπευτικές του ιδιότητες από ορισμένους ψυχιάτρους της τελευταίας γενιάς (από τους Master, Johnson και από μερικούς άλλους).

Οι ψυχιάτροι έχουν μεταχειριστεί με βίαιες μεθόδους εκείνους που όριζαν ως "άρρωστους ανθρώπους προσβεβλημένους από ομοφυλοφιλία", μέχρις ότου αυτή η "αρρώστια" εξαλειφθεί με μία απλή δημοσίευση στον τύπο.

Στην Αμερική, μερικά χρόνια πριν, οι ψυχιάτροι ήθελαν να εισάγουν στο πιο έγκυρο εγχειρίδιό τους, στο D.S.M. (Διαγνωστικό και Στατιστικό Εγχειρίδιο των ψυχικών διαταραχών), το σύνδρομο της εμμηνόρροιας, όμως ένα δυναμικό κίνημα φεμινιστριών τους ανάγκασε σε υποχώρηση.

Πού βρίσκεται λοιπόν η υποτιθέμενη επιστημονική τους εγκυρότητα, αν αρκεί μία αλλαγή στην κουλτούρα για να τους κάμψει;

Ο ψυχιατρικές θεραπείες συνίστανται από τη χορήγηση δυνατών δόσεων ψυχοτροπικών φαρμάκων, από λοβοτομές και ηλεκτροσόκ, που προκαλούν πολύ σοβαρές βλάβες.

Οι νέοι χημικοί ζουρλομανδύες καθηλώνουν, όπως καθηλώνονταν τα σώματα των θυμάτων στα ψυχιατρικά νοσοκομεία.

Τίποτα, από αυτά που η ψυχιατρική πουλά σαν θεραπεία, δεν είναι θεραπευτικό. Η ψυχιατρική μεσολάβηση και θεραπεία δεν ωφελούν καθόλου τους ασθενείς.

Η ψευδής έννοια της θεραπείας βασίζεται στην ψευδή έννοια της ψυχικής αρρώστιας.

Η ψυχιατρική είναι ο μοναδικός τομέας της ιατρικής που νόμιμα μπορεί να αναγκάσει τον ασθενή σε θεραπεία, αδιαφορώντας για τη συναίνεση και τη βούλησή του, εφόσον αυτός ορίζεται ως ανίκανος να αποφασίσει. Οι ειδικοί αντιμετωπίζουν την ψυχική αρρώστια ως κάτι διαχωρισμένο από το υπόλοιπο της ατομικής ύπαρξης και του περιβάλλοντος. Επιτίθενται με μανία στα συμπτώματα για να τα εξαλείψουν και να οδηγήσουν το σώμα πίσω πάλι, στη λειτουργικότητά του.

Δεν ξέρουν και δεν θέλουν να καταλάβουν τα σημάδια που το σώμα εκφράζει μέσω της ψυχής.

Ωστόσο, η δυστυχία πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν κάτι μη διαχωρισμένο από τη χαρά και όχι σαν κάτι που πρέπει να δεχθεί επίθεση και να εξαλειφθεί. Πρέπει η δυστυχία να εκφράζεται ελεύθερα, να της δίνουμε προσοχή, να καταλαβαίνουμε τη γέννησή της και να χτίζουμε ένα περιβάλλον όπου ο πόνος δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν μία δυσλειτουργία, σαν μία ματαιότητα και, ακόμα, σαν κατωτερότητα.

Δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα

στα ψυχιατρικά νοσοκομεία, στα άσυλα, στα μπαρ, στα οικογενειακά σπίτια, ανάμεσα στα ηλεκτροσόκ και στις νέες μορφές θεραπείας, εφόσον, έτσι κι αλλιώς, η ανθρώπινη ύπαρξη είναι κάτι που πρέπει να θεραπευτεί, να μεταμορφωθεί από τρελό άτομο σε υγιές, από άχρηστο άτομο σε παραγωγικό, από επικίνδυνο σε λειτουργικό άτομο.

Επομένως δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην κλασική ψυχιατρική και στις εναλλακτικές της εκδοχές. Η διαφορά δεν είναι ο σκοπός, αλλά το μέσο που χρησιμοποιούν για να εκμηδενίσουν τις διαφορετικές ανθρώπινες εμπειρίες.

Η ψυχιατρική χρησιμοποιεί μέσα στα νοσοκομεία πραγματικές αλυσίδες, βία και καταναγκασμό, για να φυλακίσει το σώμα.

Η εναλλακτική ψυχιατρική προτείνει να δημιουργήσει ένα περιβάλλον ζωής, σχέσεων και εργασίας, προστατευμένο και εποπτευόμενο από ομάδες ψυχιάτρων. Το ασθενές άτομο είναι πάντοτε ένας ψυχικά άρρωστος άνθρωπος, ανίκανος να αποφασίζει, υποκείμενος σε ένα μόνιμο πρόγραμμα επανεκπαί-

γαλύτερη καταπίεση. Όπως η φυλακή, το σχολείο, οι στρατώνες, η οικογένεια, έτσι και τα νέα ψυχιατρικά νοσοκομεία (θεραπευτικές κοινότητες και/ή οικογενειακά σπίτια) γίνονται τα ενεργή όργανα της εκπαίδευσης: στις επιστήμες, στη δουλειά, στην ιδεολογία, στη φαινομενική εξατομίκευση ή στην εξατομίκευση. Επιπλέον, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τα ποινικά ψυχιατρικά νοσοκομεία, αληθινά ναζιστικά στρατόπεδα, όπου πολιτικοί και κοινωνικοί κρατούμενοι υποβάλλονται σε διπλά βασανιστήρια, σε αυτά της φυλακής και σε αυτά της ψυχιατρικής.

Η ψυχιατρική απόμόνωση είναι όπως η φυλακή, μία αληθινή ποινή, από τις πιο σκληρές και βάναισες. Μία από τις πιο απάνθρωπες μορφές καταδίκης είναι το γεγονός ότι μπορούμε να οργανώσουμε και να επιβάλλουμε από κοινού αυτές τις δύο μορφές απόμόνωσης, να αναγκάσουμε ένα άτομο να ζήσει σε λίγα μέτρα πίσω από τα σίδερα μιας φυλακής και την ίδια στιγμή να υφίσταται τη βία καταναγκαστικών θεραπευτικών αγωγών βασι-

δευσης και κανονικοποίησης.

Σήμερα, σημαντικοί τομείς του ψυχιατρικού νοσοκομείου αλλάζουν προς το πιο καθημερινό, πράγμα που επιδιώχθηκε στο όνομα του εξανθρωπισμού του, και προωθείται η νέα αντίληψη για την ψυχική αρρώστια ως παράσταση (performance). Έτσι, από τη μια μεριά, επαναδιατυπώνεται, μέσα από τις ίδιες τις εικόνες του νοσοκομείου και της αρρώστιας, ο εκβιασμός του αποκλεισμού και της απομόνωσης, οδηγούμενος στα άκρα - δραματοποιώντας με τον τρόπο αυτό τον αποκλεισμό και την απομόνωση, που ο καθένας βιώνει, όπου και να βρίσκεται μέσα στην πραγματικότητα του συστήματος - έτσι ώστε να εμπλουτιστεί ο κατάλογος των αρνητικών στερεοτύπων. Από την άλλη μεριά, είναι χρήσιμο να εκβιάζεται η μεγαλύτερη συμμετοχή και, συνεπώς, η μεγαλύτερη συναίνεση στον εκσυγχρονισμό αυτών των κατασταλτικών μηχανισμών για τη νομιμοποίηση της ύπαρξής τους.

Η ψυχιατρική και τα παρακλάδια της, πέρα από τη γενική, αποξενωτική και καταπιεστική λειτουργία τους ως ξεχωριστές επιστήμες, έχουν έναν ειδικό ρόλο: δημιουργούν και συντηρούν εργαλεία συναίνεσης, διακανονίζουν τους μηχανισμούς κοινωνικής αποδοχής και αποκλεισμού. Εφόσον χωρίς πόνο δεν μπορεί να υπάρξει ούτε ολοκλήρωση, ούτε αποκλεισμός, οι επιστήμες της ψυχής θέτουν σε εφαρμογή και εξαπλώνουν την αναισθησία: όπως όλες οι πρακτικές που έχουν σκοπό την παρηγορία των καταπιεσμένων ανθρώπων (δηλαδή τον περιορισμό της συνείδησής τους), οδηγούν τελικά σε με-

σμένων σε μεγάλες δόσεις ψυχοτροπικών φαρμάκων και σε μέτρα φυσικής καθήλωσης.

Τα εγκληματικά ψυχιατρικά νοσοκομεία δεν μπορούν να εξαφανιστούν με την αποκάλυψη, και μόνο, της αληθινής προέλευσης αυτού του τερατοεργήματος: της ψυχιατρικής και δικαστικής (ποινικής) σκλαβιάς.

Η συνάντηση του ανθρώπου με το υπόλοιπο του κόσμου παράγει μία πραγματικότητα που ανήκει τόσο στο ανθρώπινο όν, όσο και στο σύνολο του κόσμου: αυτοί οι δύο όροι της σχέσης δεν μπορούν ούτε να χωριστούν, ούτε μπορεί να απομονωθεί μία από τις όψεις της χωρίς να δημιουργηθεί κάτι τεχνητό.

Για το λόγο αυτό η ψυχιατρική πρέπει να εξαφανιστεί με μια επανάσταση η οποία αφορά στο σύνολο της κοινωνίας: τότε, τελικά, θα είναι δυνατή η πραγματοποίηση της υγείας: ο θρίαμβος της ύπαρξης ως μία δημιουργικά ελεύθερη σχέση μεταξύ του μεμονωμένου ανθρώπου και του συνόλου, εμπειρία ως περιπέτεια, γνώση ως περιπέτεια της ζωής.

Το μόνο δυνατό και χρήσιμο ξεπέρασμα της ψυχιατρικής είναι η συνολική κριτική του υπάρχοντος.

SOCIAL CENTER KINESIS

VIA CARDUCCI 3, 21049

TRADATE (VARESE) ITALIA

ΤΗΛ/ΦΑΞ +39-331-811662

E-MAIL: KINESIS@MERCURY.TREAD.IT

Μετάφραση: B.E.